

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
TERMÉSZETTUDOMÁNYI KAR

BUDAPESTI CORVINUS EGYETEM
KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI KAR

Takács Balázs
Biztosítási és Pénzügyi Matematika MSc.

MALLIAVIN-KALKULUS ÉS ALKALMAZÁSA A PÉNZÜGYEKBE

Szakdolgozat

Témavezető: Michaletzky György, egyetemi tanár
Valószínűségelméleti és Statisztika Tanszék

Budapest, 2017.

Tartalomjegyzék

Tartalomjegyzék	3
1. Bevezetés	4
1.1. A dolgozatról	4
1.2. Definíciók, jelölések, felhasznált tételek	4
1.3. Lineáris operátorok adjungáltja, lezártja	8
2. Wiener – Itô káoszfelbontás	11
2.1. Többdimenziós sztochasztikus integrál	11
2.2. Ortogonális polinomfüggvények	17
2.3. A káoszfelbontás és tulajdonságai	19
3. Malliavin-derivált	23
3.1. A Malliavin-derivált értelmezése	23
3.2. A Malliavin-derivált tulajdonságai	27
4. Szkorohod-integrál	36
4.1. A Szkorohod-integrál értelmezése és tulajdonságai	36
4.2. A Clark – Ocone-formula	38
5. Alkalmazás	42
5.1. A Black – Scholes-modell	42
5.2. Részleges replikálás	43
5.3. Összefoglalás, kitekintés	48

1. Bevezetés

1.1. A dolgozatról

A Malliavin-kalkulus kiépítése elméleti matematikai okokból történt: segítségével bizonyos típusú (az úgynevezett Hörmander-feltételt teljesítő) sztochasztikus differenciálegyenletek megoldhatóságát sikerült bizonyítani tisztán sztochasztikus módszerekkel 1978-ban (egy korábbi, a parciális differenciálegyenletek elméletét használó bizonyítás már ismert volt ekkor). A pénzügyi matematikában a '90-es évek elejétől kezdve alkalmazzák, és a mai napig aktív területnek számít.

A dolgozat első fejezetében a jelölések tisztázása után egy rövid funkcionálanalízis bevezető következik, amiben – nem feltétlenül folytonos – lineáris operátorok adjungáltját és lezárhatóságát tárgyaljuk. A második fejezet a Wiener–Itô káoszfelbontást tárgyalja általános körülmények között, tetszőleges Hilbert-téren értelmezett izonormális Gauss-folyamatok esetén. A harmadik fejezetben bevezetjük a Malliavin-derivált operátort az úgynevezett sima valószínűségi változók terén, majd lezárás segítségével kiterjesztjük egy bővebb halmazra. A fejezet két legfontosabb eredménye az úgynevezett parciális integrálás formulája (3.2.6. Állítás) és a Malliavin-deriváltra vonatkozó láncszabály (3.2.10. Tétel). A negyedik fejezetben bevezetjük a Malliavin-derivált operátor adjungáltját, a Szkorohod-integrál operátort, és bebizonyítjuk a témakör egyik legfontosabb eredményét, a Clark–Ocone-formulát. Az ötödik fejezetben bemutatunk egy viszonylag friss (2012-es) alkalmazást.

Az első fejezet a [7] könyv szerint íródott, a második fejezet lényegében a [10] könyv tematikáját követi, a harmadik és negyedik fejezetekben szereplő bizonyítások nagyrésze pedig megtalálható a [14] jegyzetben, illetve a [10] és [13] könyvekben. Az ötödik fejezethez a [11] cikk eredményeit használtuk.

Az elemi analízis és funkcionálanalízis eredményeire az [5], [6], [7], [8], [9] könyvsorozatból fogunk hivatkozni.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani témavezetőmnek, MICHALETZKY GYÖRGY TANÁR ÚRNAK, aki a félév során készséggel állt rendelkezésemre, széleskörű tudásának köszönhetően bármilyen matematikai jellegű problémával fordulhattam hozzá. Köszönet illeti továbbá KRISTÓF JÁNOS TANÁR URAT, akinek elemi- és funkcionálanalízis előadásai, valamint jegyzetei a mai napig meghatározzák a matematikához való hozzáállásomat.

1.2. Definíciók, jelölések, felhasznált tételek

Ha E halmaz, akkor $\mathcal{P}(E)$ jelöli a hatványhalmazát, $\mathcal{P}_0(E)$ a véges részhalmazainak halmazát, $Card(E)$ pedig az E számosságát.

Legyenek E és F halmazok. Ekkor az $f : E \rightarrow F$ (illetve $f : E \twoheadrightarrow F$) jelölés az

" f olyan függvény, amelyre $Dom(f) = E$ (illetve $Dom(f) \subseteq E$) és $Im(f) \subseteq F$ "

kijelentés rövidítése. Az $E \rightarrow F$ függvények halmazát $\mathcal{F}(E; F)$, illetve F^E jelöli. Ha $f : E \rightarrow F$ függvény $E' \subseteq E$ és $F' \subseteq F$, akkor

$$f \langle E' \rangle := \{f(x) \mid x \in (E' \cap \text{Dom}(f))\} \quad \text{és} \quad f^{-1} \langle F' \rangle := \{x \in \text{Dom}(f) \mid f(x) \in F'\},$$

továbbá $E' \subseteq \text{Dom}(f)$ esetén $f|_{E'}$ jelöli az f függvény E' -re vett megszorítását. Ha $f, g : E \rightarrow F$ függvények és $a \in E$, akkor

$$[f = a] := \{x \in E \mid f(x) = a\}.$$

Hasonlóan definiálható $[f \neq a]$, $[f = g]$ és $F = \mathbb{R}$ esetén $[f \leq a]$, $[f < a]$, $[f \leq g]$, $[f < g]$.

\mathbb{R}_+ , \mathbb{R}^+ , $\overline{\mathbb{R}}$ és \mathbb{K} jelöli rendre a nemnegatív valós számok halmazát, a pozitív valós számok halmazát, a kibővített valós számegyenesest, valamint a valós vagy a komplex számok halmazát.

Halmazok szorzatát és véges sok valós szám szorzatát is a \prod szimbólummal jelöljük, és ez nem vezet félreértésre, ugyanis valós számok halmazszorzatára nem lesz szükségünk.

Tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ esetén \mathbf{S}_n jelöli a $\{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq n\} \rightarrow \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq n\}$ bijekciók halmazát.

Legyen $n, k \in \mathbb{N}^+$, $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ függvény és $\sigma : \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq k\} \rightarrow \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq n\}$. Ekkor

$$\partial_\sigma f := \partial_{\sigma(1)} \partial_{\sigma(2)} \dots \partial_{\sigma(k)} f.$$

Megjegyezzük, hogy a $\partial_{\sigma(1)} \partial_{\sigma(2)} \dots \partial_{\sigma(k)} f$ jelölés ugyan kifejező, de kevésbé precíz. A fenti iterált parciális deriváltak értelmezhetőek a "..." szimbólum használata nélkül is, azonban a tárgyalása túlmutat ezen dolgozat keretein (megtalálható a [6] 6.6 alfejezetének 2. gyakorlatában).

Ha $n, m \in \mathbb{N}^+$, $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, akkor f m -edik deriváltfüggvényét $D^m(f)$ jelöli, továbbá

$$\mathcal{C}^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}) := \{g : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R} \mid \text{minden } k \in \mathbb{N} \text{ esetén a } g \text{ függvény } k\text{-szor differenciálható}\}.$$

Mérhető tér alatt egy (T, \mathcal{B}) párt értünk, ahol T halmaz, \mathcal{B} pedig σ -algebra T felett, *mértéktér* alatt pedig egy (T, \mathcal{B}, μ) hármast, ahol T halmaz, \mathcal{B} σ -algebra T felett és μ mérték $(\mathbb{R}_+ \cup \{\infty\})$ -be érkező, σ -additív halmazfüggvény) \mathcal{B} -n. A (T, \mathcal{B}, μ) mértékteret *teljesnek* nevezük, ha

$$(\forall B \in \mathcal{B}) : (\mu(B) = 0) \Rightarrow ((\forall A \in \mathcal{P}(T)) : (A \subseteq B) \Rightarrow (A \in \mathcal{B})).$$

Azt mondjuk, hogy a (T, \mathcal{B}, μ) mértéktér *atomos*, ha

$$(\exists A \in \mathcal{B}) : ((\mu(B) > 0) \wedge ((\forall B \in \mathcal{B}) : (B \subseteq A) \wedge (\mu(B) < \mu(A)) \Rightarrow \mu(B) = 0)).$$

Ellenkező esetben az *atommentes* elnevezést használjuk. Az $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbb{P})$ mértékteret *valószínűségi mezőnek* nevezük, ha $\mathbb{P}(\Omega) = 1$.

Ha T halmaz és $\mathcal{Y} \subseteq \mathcal{P}(T)$, akkor $\sigma(\mathcal{Y})$ jelöli az \mathcal{Y} által generált σ -algebrát (azaz az \mathcal{Y} -t tartalmazó σ -algebrák metszetét). Ha T topologikus tér, akkor

$$\mathcal{B}_T := \sigma(\{G \subseteq T \mid G \text{ nyílt halmaz } T\text{-ben}\}).$$

Legyenek (T_1, \mathcal{B}_1) és (T_2, \mathcal{B}_2) mérhető terek, ekkor

$$\mathcal{B}_1 \otimes \mathcal{B}_2 := \sigma(\{B_1 \times B_2 \subseteq T_1 \times T_2 \mid B_1 \in \mathcal{B}_1, B_2 \in \mathcal{B}_2\}),$$

továbbá az $f : T_1 \rightarrow T_2$ függvényt *mérhetőnek* nevezzük, ha

$$(\forall B_2 \in \mathcal{B}_2) : (f^{-1} \langle B_2 \rangle \in \mathcal{B}_1).$$

Ha T_2 topologikus tér, akkor egy T_2 -be érkező mérhető függvény alatt \mathcal{B}_{T_2} -re nézve mérhető függvényt értünk.

Ha (T, \mathcal{B}, μ) teljes mértéktér, (X, \mathcal{A}) mérhető tér és $(f_i)_{i \in I}$ pedig $T \rightarrow X$ mérhető függvények tetszőleges, nemüres rendszere, akkor

$$\sigma((f_i)_{i \in I}) := \sigma\left(\left\{f_i^{-1} \langle A \rangle \mid A \in \mathcal{A}, i \in I\right\} \cup \left\{B \in \mathcal{B} \mid \mu(B) = 0\right\}\right).$$

Tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ esetén λ_n jelöli az n -dimenziós Lebesgue-mértéket. Az $n = 1$ esetben az alsó indexet elhagyjuk.

Vektortér alatt mindig \mathbb{K} feletti vektorteret értünk. Legyen E vektortér és $F \subseteq E$. Ekkor $\text{span}_E(F)$ jelöli az F által generált lineáris alteret E -ben. Amennyiben nem vezet félreértésre, az alaptér jelölését elhagyjuk. Ha E vektortér és p félnorma E felett, akkor legyen

$$\dot{p} : E/\ker(p) \rightarrow \mathbb{R}^+; \quad x + \ker(p) \mapsto p(x).$$

Igazolható, hogy \dot{p} norma az $E/\ker(p)$ faktortér felett, és \dot{p} -t az $E/\ker(p)$ feletti *faktornormának* nevezzük. Ha $(E, \|\cdot\|)$ normált tér, akkor

$$E^* := \{u \mid u : E \rightarrow \mathbb{K} \text{ lineáris funkcionál}\}$$

$$E' := \{u \in E^* \mid u \text{ folytonos } \|\cdot\| \text{ és } |\cdot| \text{ szerint}\}.$$

Ha \mathcal{H} prehilbert-tér, akkor a skalárszorzását a $(\cdot)_{\mathcal{H}}$ -val, az ebből származó félnormát pedig $\|\cdot\|_{\mathcal{H}}$ -val jelöljük.

Ha E topologikus vektortér, akkor $\sigma(E, E')$ jelöli a $(\mathbb{K}, u)_{u \in E'}$ rendszer által generált projektíven előállított topológiát, tehát azt a (lineáris) topológiát, amelyben – ha \mathfrak{B} jelöli a 0 egy környezetbázisát az E topológiája szerint – a 0 környezetbázisa a

$$\left\{ \bigcap_{j \in J} V_j \mid J \in \mathcal{P}_0(E'), (u_j)_{j \in J} E' \text{-beli}, (V_j)_{j \in J} \mathfrak{B} \text{-beli rendszer} \right\}$$

halmaz, E *gyengített* vagy *gyenge topológiájának* nevezzük. A gyenge topológiáról belátható, hogy Hausdorff, amennyiben E eredeti topológiája is az ([8] 1.1.6. Tétel), és ha E Hilbert-tér, akkor $x \in E$ és egy E -ben haladó $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ sorozat esetén

$$x_n \rightarrow x (n \rightarrow \infty) \text{ } E \text{ gyenge topológiája szerint} \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow (\forall y \in E) : \left(((x_n, y)_E)_{n \in \mathbb{N}} \text{ konvergens } \mathbb{K} \text{-ban és } \lim_{n \rightarrow \infty} (x_n, y)_E = (x, y)_E \right).$$

Legyen (T, \mathcal{B}, μ) teljes mértéktér és (X, \mathcal{A}) mérhető tér és $f : T \rightarrow X$ mérhető függvény. Ekkor

$$f^\bullet := \{g : T \rightarrow X \mid g \text{ mérhető és } \mu\text{-majdnem minden } t \in T \text{ esetén } f(t) = g(t)\}.$$

Tetszőleges $p \in \mathbb{R}, p \geq 1$ esetén

$$\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(T, \mathcal{B}, \mu) := \left\{ g : T \rightarrow \mathbb{R} \mid g \text{ mérhető és } \int_T |g|^p d\mu < \infty \right\}$$

$$L_{\mathbb{R}}^p(T, \mathcal{B}, \mu) := \{g^\bullet \mid g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(T, \mathcal{B}, \mu)\}.$$

továbbá az ehhez tartozó faktornormával ellátva $L_{\mathbb{R}}^p(T, \mathcal{B}, \mu)$ Banach-tér, $p = 2$ esetén pedig Hilbert-tér. Legyen

$$\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^\infty(T, \mathcal{B}, \mu) := \left\{ g : T \rightarrow \mathbb{R} \mid (\exists M \in \mathbb{R}) : (\mu\text{-majdnem minden } t \in T \text{ esetén } |g(t)| \leq M) \right\}$$

$$L_{\mathbb{R}}^\infty(T, \mathcal{B}, \mu) := \left\{ g^\bullet \mid g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^\infty(T, \mathcal{B}, \mu) \right\}$$

Ekkor az

$$\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^\infty(T, \mathcal{B}, \mu) \rightarrow \mathbb{R}_+; \quad g \mapsto \inf\{M \in \mathbb{R} \mid \mu\text{-majdnem minden } t \in T \text{ esetén } |g(t)| \leq M\}$$

leképezés félnorma $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^\infty(T, \mathcal{B}, \mu)$ felett, továbbá az ehhez tartozó faktornormával ellátva $L_{\mathbb{R}}^\infty(T, \mathcal{B}, \mu)$ Banach-tér.

Megjegyezzük, hogy $p \in \overline{\mathbb{R}}, p \geq 1, f \in L_{\mathbb{R}}^p(T, \mathcal{B}, \mu)$ és $t \in T$ esetén az $f(t)$ kifejezés (általános esetben) értelmetlen, azonban a f μ szerinti integrálját definiálhatjuk a következőképpen:

$$\int_T f d\mu := \int_T \varphi d\mu$$

ahol $\varphi \in f$ tetszőleges.

Ha T halmaz és $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbb{P})$ teljes valószínűségi mező, akkor a $G : T \rightarrow L_{\mathbb{R}}^2(\Omega, \mathcal{A}, \mathbb{P})$ leképezést *Gauss-folyamatnak* nevezzük, ha tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ és T -beli $(t_j)_{j=1}^n$ rendszer esetén $(G(t_j))_{j=1}^n$ együttes eloszlása normális.

Használni fogjuk továbbá a mértékelmélet alapvető fogalmait, nevezetes tételeit, illetve a Wiener-folyamat és a szerinte vett integrál alaptulajdonságait. Ezek részletes tárgyalása megtalálható a [6] és a [4], [12] könyvekben.

A következő lemma általában nem képezi részét a szokásos sztochasztikus analízis tananyagának, ezért külön kihangsúlyozzuk.

1.2.1. Lemma. (π - λ -lemma) Legyen Ω nemüres halmaz és $\mathcal{C}, \mathcal{D} \subseteq \mathcal{P}(\Omega)$. Tegyük fel, hogy \mathcal{C} egy π -rendszer (azaz zárt a véges metszetképzésre) és \mathcal{D} -re teljesülnek a következők:

(i) $\Omega \in \mathcal{D}$

(ii) $A, B \in \mathcal{D}, B \subseteq A$ esetén $A \setminus B \in \mathcal{D}$

(iii) Ha $(A_n)_{n \in \mathbb{N}}$ egy \mathcal{D} -ben haladó, tartalmazás szerint monoton növekvő sorozat, akkor $\bigcup_{n \in \mathbb{N}} A_n \in \mathcal{D}$ is teljesül, (azaz \mathcal{D} λ -rendszer). Ekkor $\sigma(\mathcal{C}) \subseteq \mathcal{D}$.

Bizonyítás. [1] 37. oldal, Theorem 3.2. ■

1.3. Lineáris operátorok adjungáltja, lezártja

Megállapodunk abban, hogy ha E, F normált terek, akkor az $E \times F$ szorzatteret a továbbiakban mindig az

$$(E \times F) \rightarrow \mathbb{R}_+; \quad (x, y) \mapsto \sqrt{\|x\|^2 + \|y\|^2}$$

normával látjuk el. Ha E és F Hilbert-terek, akkor ezt a normát az

$$(E \times F) \times (E \times F); \quad ((x, y), (x', y')) \mapsto (x | x')_E + (y | y')_F$$

skalárszorzat generálja.

1.3.1. Definíció. Legyenek E, F normált terek. Az $u : E \rightarrow F$ lineáris operátort **zárt-nak** nevezük, ha a

$$gr(u) := \{(x, u(x)) \mid x \in Dom(u)\}$$

halmaz zárt $E \times F$ -ben.

Az imént definiált $gr(u)$ halmaz valójában megegyezik az u halmazzal, de emiatt nem térünk el a szakirodalomban megszokott jelöléstől. A $\overline{gr(u)}$ halmaz zárt az $E \times F$ normált térben azonban nem feltétlenül lesz egy lineáris operátor gráfja, erre az esetre külön elnevezést vezetünk be.

1.3.2. Definíció. Legyenek E, F normált terek. Az $u : E \rightarrow F$ lineáris operátort **lezárható-nak** nevezük, ha létezik olyan $\bar{u} : E \rightarrow F$ lineáris operátor, hogy $gr(\bar{u}) = \overline{gr(u)}$ teljesül. Ekkor – az egyértelmű – \bar{u} -t az u operátor **lezártjának** nevezük.

1.3.3. Állítás. Legyenek E, F normált terek. Az $u : E \rightarrow F$ lineáris operátor pontosan akkor lezárható, ha tetszőleges $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ E -ben haladó zérussorozat esetén, ha $(u(x_n))_{n \in \mathbb{N}}$ konvergens, akkor $\lim_{n \rightarrow \infty} u(x_n) = 0$.

Bizonyítás. A szükségesség valóban teljesül, hiszen ha \bar{u} jelöli az u operátor lezártját, akkor $\bar{u}(0) = 0$.

Ahhoz, hogy $gr(u)$ egy operátor gráfja legyen, elég belátni, hogy ha $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ és $(x'_n)_{n \in \mathbb{N}}$ olyan E -ben haladó konvergens sorozatok, amelyekre teljesül, hogy $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = \lim_{n \rightarrow \infty} x'_n$ és $(u(x_n))_{n \in \mathbb{N}}$, valamint $(u(x'_n))_{n \in \mathbb{N}}$ is konvergens, akkor $\lim_{n \rightarrow \infty} u(x_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} u(x'_n)$. Ez pedig a feltétel és u linearitása miatt teljesül. Azt kell még belátnunk, hogy \bar{u} lineáris operátor, ehhez legyen $x, x' \in Dom(\bar{u})$. Legyenek $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ és $(x'_n)_{n \in \mathbb{N}}$ olyan $Dom(u)$ -ban

haladó sorozatok, hogy $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x$ és $\lim_{n \rightarrow \infty} x'_n = x'$ teljesül, továbbá $(u(x_n))_{n \in \mathbb{N}}$, valamint $(u(x'_n))_{n \in \mathbb{N}}$ is konvergens. Ekkor tetszőleges $\lambda, \mu \in \mathbb{K}$ esetén $\lambda.x + \mu.x' \in \text{Dom}(\bar{u})$ és

$$\bar{u}(\lambda.x + \mu.x') = \lim_{n \rightarrow \infty} u(\lambda.x_n + \mu.x'_n) = \lambda \lim_{n \rightarrow \infty} u(x_n) + \mu \lim_{n \rightarrow \infty} u(x'_n) = \lambda \bar{u}(x) + \mu \bar{u}(x'),$$

tehát \bar{u} lineáris. ■

1.3.4. Megjegyzés. Legyenek E, F normált terek és $u : E \rightarrow F$ lezárható operátor, jelölje \bar{u} a lezártját. Ekkor

$$\text{Dom}(\bar{u}) = \{x \in E \mid (\exists (x_n)_{n \in \mathbb{N}} \in (\text{Dom}(u))^{\mathbb{N}} : x_n \rightarrow x (n \rightarrow \infty) \text{ és } (u(x_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ konvergens } F\text{-ben})\}$$

1.3.5. Állítás. Legyenek \mathcal{H}_1 és \mathcal{H}_2 Hilbert-terek és $u : \mathcal{H}_1 \rightarrow \mathcal{H}_2$ olyan lineáris operátor, amelyre teljesül, hogy $\text{Dom}(u)$ sűrű lineáris altere \mathcal{H}_1 -nek (ilyenkor azt mondjuk, hogy u **sűrűn értelmezett**). Ekkor létezik egyetlen olyan $u^* : \mathcal{H}_2 \rightarrow \mathcal{H}_1$ operátor, amelyre

$$\text{Dom}(u) := \{y \in \mathcal{H}_2 \mid (u(\cdot) \mid y)_{\mathcal{H}_2} \in \mathcal{H}_1'\},$$

és minden $x \in \text{Dom}(u)$ és $y \in \text{Dom}(u^*)$ esetén

$$(u(x) \mid y)_{\mathcal{H}_2} = (x \mid u^*(y))_{\mathcal{H}_1}$$

teljesül. Továbbá, az u^* operátor lineáris.

Bizonyítás. A skalárszorítás tulajdonságai és a lineáris operátorok folytonosságának jellemzése alapján $\text{Dom}(u^*)$ lineáris altere \mathcal{H}_2 -nek. Legyen $y \in \text{Dom}(u^*)$, ekkor az $(u(\cdot) \mid y)_{\mathcal{H}_2} : \text{Dom}(u) \rightarrow \mathbb{K}$ lineáris funkcionál folytonos, és mivel $\text{Dom}(u)$ sűrű, egyértelműen létezik olyan $f \in \mathcal{H}_1'$, ami az $(u(\cdot) \mid y)_{\mathcal{H}_2}$ -nek kiterjesztése. A Riesz-féle reprezentációs tétel szerint egyértelműen létezik olyan $z \in \mathcal{H}_1$, hogy $f = (\cdot \mid z)_{\mathcal{H}_1}$. Ezzel megmutattuk, hogy

$$(\forall y \in \text{Dom}(u^*)) (\exists z \in \mathcal{H}_1) (\forall x \in \text{Dom}(u)) : ((u(x) \mid y)_{\mathcal{H}_2} = (x \mid z)_{\mathcal{H}_1}).$$

Ha $y \in \text{Dom}(u^*)$ és $z_1, z_2 \in \mathcal{H}_1$ olyanok, hogy minden $x \in \text{Dom}(u)$ esetén $(x \mid z_1)_{\mathcal{H}_1} = (u(x) \mid y)_{\mathcal{H}_2} = (x \mid z_2)_{\mathcal{H}_1}$, akkor a $(\cdot \mid z_1)_{\mathcal{H}_1}$ és $(\cdot \mid z_2)_{\mathcal{H}_1}$ folytonos lineáris funkcionálok megegyeznek a $\text{Dom}(u)$ sűrű halmazon, következésképpen $(\cdot \mid z_1)_{\mathcal{H}_1} = (\cdot \mid z_2)_{\mathcal{H}_1}$, így $z_1 = z_2$ is teljesül. Ezért jól értelmezett az az $u^* : \text{Dom}(u^*) \rightarrow \mathcal{H}_2$ függvény, amelyre minden $y \in \text{Dom}(u^*)$ és $x \in \text{Dom}(u)$ esetén $(u(x) \mid y)_{\mathcal{H}_2} = (x \mid u^*(y))_{\mathcal{H}_1}$ teljesül.

Belátjuk, hogy az u^* operátor additív. Ehhez legyen $y_1, y_2 \in \text{Dom}(u^*)$ és $x \in \text{Dom}(u)$, ekkor

$$\begin{aligned} (x \mid u^*(y_1 + y_2))_{\mathcal{H}_1} &= (u(x) \mid y_1 + y_2)_{\mathcal{H}_2} = (u(x) \mid y_1)_{\mathcal{H}_2} + (u(x) \mid y_2)_{\mathcal{H}_2} = \\ &= (x \mid u^*(y_1))_{\mathcal{H}_1} + (x \mid u^*(y_2))_{\mathcal{H}_1} = (x \mid u^*(y_1) + u^*(y_2))_{\mathcal{H}_1}, \end{aligned}$$

tehát $u^*(y_1 + y_2) - u^*(y_1) + u^*(y_2) \in \text{Dom}(u)^\perp = \{0\}$, azaz $u^*(y_1 + y_2) = u^*(y_1) + u^*(y_2)$. Hasonlóan, az u^* operátor \mathbb{K} -homogén, ugyanis ha $\alpha \in \mathbb{K}$, $y \in \text{Dom}(u^*)$ és $x \in \text{Dom}(u)$, akkor

$$(x \mid u^*(\alpha.y))_{\mathcal{H}_1} = (u(x) \mid \alpha.y)_{\mathcal{H}_2} = \bar{\alpha}(u(x) \mid y)_{\mathcal{H}_2} = \bar{\alpha}(x \mid u^*(y))_{\mathcal{H}_1} = (x \mid \alpha.u^*(y))_{\mathcal{H}_1},$$

tehát $u^*(\alpha.y) - \alpha.u^*(y) \in \text{Dom}(u)^\perp = \{0\}$, vagyis $u^*(\alpha.y) = \alpha.u^*(y)$. ■

1.3.6. Definíció. Legyenek \mathcal{H}_1 és \mathcal{H}_2 Hilbert-terek és $u : \mathcal{H}_1 \rightarrow \mathcal{H}_2$ egy sűrűn értelmezett lineáris operátor. Az u operátor adjungáltjának nevezzük és u^* -gal jelöljük azt a $\mathcal{H}_2 \rightarrow \mathcal{H}_1$ lineáris operátort, amelyre

$$\text{Dom}(u) := \{y \in \mathcal{H}_2 \mid (u(\cdot) \mid y)_{\mathcal{H}_2} \in \mathcal{H}_1'\},$$

és minden $x \in \text{Dom}(u)$ és $y \in \text{Dom}(u^*)$ esetén

$$(u(x) \mid y)_{\mathcal{H}_2} = (x \mid u^*(y))_{\mathcal{H}_1}$$

teljesül.

Megjegyzés. 1.) Ha az előző definícióban értelmezett u operátor folytonos és $\text{Dom}(u) = \mathcal{H}_1$, akkor u^* megegyezik a folytonos lineáris operátorok esetében értelmezett adjungáltoperátorral.

2.) Ha az előző definícióban u nem sűrűn értelmezett, akkora $\text{Dom}(u^*)$ lineáris altér hasonlóan értelmezhető azonban létezik olyan $y \in \text{Dom}(u^*)$ és \mathcal{H}_1 -beli z_1, z_2 vektorok, hogy $z_1 \neq z_2$, továbbá $(x \mid z_1)_{\mathcal{H}_1} = (u(x) \mid y)_{\mathcal{H}_2} = (x \mid z_2)_{\mathcal{H}_1}$, tehát az $u^*(y)$ vektor nem értelmezhető egyértelműen.

1.3.7. Lemma. Legyenek $\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2$ Hilbert-terek. Ekkor az

$$U_{\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2} : \mathcal{H}_1 \times \mathcal{H}_2 \rightarrow \mathcal{H}_2 \times \mathcal{H}_1; \quad (x, y) \mapsto (y, -x)$$

leképezés unitér operátor, és tetszőleges $u : \mathcal{H}_1 \rightarrow \mathcal{H}_2$ sűrűn értelmezett lineáris operátorra

$$U_{\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2} \langle (gr(u))^\perp \rangle = gr(u^*).$$

Bizonyítás. $U_{\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2}$ szürjektív lineáris izometria, tehát unitér operátor.

Legyen $u : \mathcal{H}_1 \rightarrow \mathcal{H}_2$ sűrűn értelmezett lineáris operátor. Ekkor

$$\begin{aligned} (y, x) \in U_{\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2} \langle (gr(u))^\perp \rangle &\Leftrightarrow (-x, y) \in (gr(u))^\perp \Leftrightarrow \\ &\Leftrightarrow (\forall x' \in \text{Dom}(u)) : ((-x, y) \mid (x', u(x')))_{\mathcal{H}_1 \times \mathcal{H}_2} = 0 \Leftrightarrow \\ &\Leftrightarrow (\forall x' \in \text{Dom}(u)) : (x, x')_{\mathcal{H}_1} = (y, u(x'))_{\mathcal{H}_2} \Leftrightarrow (y \in \text{Dom}(u^*)) \wedge (u^*(y) = x) \Leftrightarrow \\ &\Leftrightarrow (y, x) \in gr(u^*). \quad \blacksquare \end{aligned}$$

1.3.8. Állítás. Legyenek $\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2$ Hilbert-terek, $u : \mathcal{H}_1 \rightarrow \mathcal{H}_2$ sűrűn értelmezett lineáris operátor. Ekkor u^* zárt operátor.

Bizonyítás. Az előző lemma alapján $gr(u^*) = U_{\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2} \langle (gr(u))^\perp \rangle$. A $(gr(u))^\perp$ halmaz zárt $\mathcal{H}_1 \times \mathcal{H}_2$ -ben, $U_{\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2}$ unitér operátor, tehát $U_{\mathcal{H}_1, \mathcal{H}_2} \langle (gr(u))^\perp \rangle$ zárt $\mathcal{H}_2 \times \mathcal{H}_1$ -ben. \blacksquare

2. Wiener – Itô káoszfelbontás

A továbbiakban legyen $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbb{P})$ teljes valószínűségi mező rögzített, továbbá tetszőleges $p \geq 1$ és $t \in \mathbb{R}^+$ esetén a következő jelöléseket vezetjük be:

$$\mathcal{L}^p(\Omega) := \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(\Omega, \mathcal{A}, \mathbb{P})$$

$$L^p(\Omega) := L_{\mathbb{R}}^p(\Omega, \mathcal{A}, \mathbb{P})$$

$$\mathcal{L}^p(\Omega \times [0, t]) := \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(\Omega \times [0, t], \mathcal{A} \otimes \mathcal{B}_{[0, t]}, \mathbb{P} \times \lambda|_{[0, t]})$$

$$L^p(\Omega \times [0, t]) := L_{\mathbb{R}}^p(\Omega \times [0, t], \mathcal{A} \otimes \mathcal{B}_{[0, t]}, \mathbb{P} \times \lambda|_{[0, t]}),$$

illetve tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ esetén

$$\mathcal{L}^p([0, t]^n) := \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p([0, t]^n, \mathcal{B}_{[0, t]^n}, \lambda^n|_{[0, t]^n})$$

$$L^p([0, t]^n) := L_{\mathbb{R}}^p([0, t]^n, \mathcal{B}_{[0, t]^n}, \lambda^n|_{[0, t]^n})$$

továbbá, ha a \mathcal{B} halmaz σ -algebra Ω felett, \mathcal{C} pedig $\Omega \times [0, t]$ felett, akkor

$$\mathcal{L}^p(\Omega, \mathcal{B}) := \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(\Omega, \mathcal{B}, \mathbb{P})$$

$$L^p(\Omega, \mathcal{B}) := L_{\mathbb{R}}^p(\Omega, \mathcal{B}, \mathbb{P}).$$

$$\mathcal{L}^p(\Omega \times [0, t], \mathcal{C}) := \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^p(\Omega \times [0, t], \mathcal{C}, \mathbb{P} \times \lambda|_{[0, t]})$$

$$L^p(\Omega \times [0, t], \mathcal{C}) := L_{\mathbb{R}}^p(\Omega \times [0, t], \mathcal{C}, \mathbb{P} \times \lambda|_{[0, t]}).$$

Az $\int_{\Omega} (\cdot) d\mathbb{P}$ jelölés helyett a várható érték szokásos $\mathbb{E}_{\mathbb{P}}$, illetve – amennyiben nem vezet félreértésre – \mathbb{E} jelölését is használjuk. Ekvivalenciaosztályok esetében is használni fogjuk az utóbbi jelölést, azaz $X \in \mathcal{L}^1(\Omega)$ esetén $\mathbb{E}(X^{\bullet}) := \mathbb{E}(X)$, valamint tetszőleges $\mathcal{F} \subseteq \mathcal{A}$ σ -algebra esetén $\mathbb{E}(\cdot | \mathcal{F})$ jelöli az \mathcal{F} -re vonatkozó *feltételes várható érték* operátorát. Egy mérhető térbe érkező \mathcal{A} -ra nézve mérhető, függvényeket *valószínűségi változóknak* nevezzük. Tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ és \mathbb{R}^n -be érkező valószínűségi változó esetén ez alatt – ha külön nem hangsúlyozzuk – az $(\mathbb{R}^n, \mathcal{B}_{\mathbb{R}^n})$ mérhető teret értjük. Tetszőleges X, Y valós értékű valószínűségi változó esetén

$$\text{cov}(X, Y) := \mathbb{E}(XY) - \mathbb{E}(X)\mathbb{E}(Y).$$

2.1. Többdimenziós sztochasztikus integrál

2.1.1. Jelölés. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) mértéktér. Tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ esetén

$$\mathcal{B}_0 := \{B \in \mathcal{B} \mid \mu(B) < +\infty\}$$

$$\mathcal{E}(T^n) := \text{span}\left\{\chi_{\prod_{j=1}^n A_j} \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu) \mid (A_j)_{j=1}^n \in \mathcal{B}^n \text{ diszjunkt halmazok rendszere}\right\}$$

$$E(T^n) := \{f^{\bullet} \mid f \in \mathcal{E}_n(T)\}$$

2.1.2. Állítás. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) atommentes, σ -véges mértéktér és $n \in \mathbb{N}^+$. Ekkor $\mathcal{E}(T^n)$ sűrű $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)$ -ben.

Bizonyítás. Legyen

$$\mathcal{C} := \left\{ \prod_{j=1}^n A_j \mid (A_j)_{j=1}^n \in \mathcal{B}_0^n \right\} \text{ és } \mathcal{D} := \left\{ A \in \mathcal{B}^{\otimes n} \mid \chi_A \in \overline{\mathcal{E}(T^n)} \right\}$$

Elég belátni, hogy $\sigma(\mathcal{C}) \subseteq \mathcal{D}$ teljesül, ugyanis a σ -végesség miatt $\sigma(\mathcal{C}) = \mathcal{B}^{\otimes n}$, és a $\mathcal{B}^{\otimes n}$ -beli halmazok karakterisztikus függvényeinek lineáris burka sűrű $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)$ -ben. A \mathcal{C} halmaz π -rendszer (zárt a véges metszetképzésre), a \mathcal{D} halmaz pedig zárt a különbségképzésre, továbbá, ha $(A_n)_{n \in \mathbb{N}}$ a \mathcal{D} halmazainak tartalmazás tekintetében monoton növekvő rendszere, akkor a $(\chi_{A_n})_{n \in \mathbb{N}}$ függvénysorozat pontonként konvergál a korlátos $\chi_{\bigcup_{n \in \mathbb{N}} A_n}$ függvényhez, tehát a Lebesgue-tétel alapján az $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)$ tér félnormája szerint is teljesül a konvergencia, azaz $\bigcup_{n \in \mathbb{N}} A_n \in \mathcal{D}$.

Bebizonyítjuk, hogy teljesül a $\mathcal{C} \subseteq \mathcal{D}$ tartalmazás, ebből ugyanis következik, hogy $T^n \in \mathcal{D}$, tehát a \mathcal{D} halmaz λ -rendszer, így az 1.2.1. Lemma alapján $\sigma(\mathcal{C}) \subseteq \mathcal{D}$. Legyen $(A_j)_{j=1}^n \in \mathcal{B}_0^n$ és $A := \prod_{j=1}^n A_j$. Belátjuk, hogy $\chi_A \in \overline{\mathcal{E}(T^n)}$. Ehhez legyen $\varepsilon \in \mathbb{R}^+$ tetsző-

leges, $C := \mu \left(\bigcup_{j=1}^n A_j \right)$, és $m \in \mathbb{N}$ olyan, hogy $C^n \left(1 - \left(1 - \frac{n}{m} \right)^n \right) < \varepsilon$ és $m \geq n$. Mivel (T, \mathcal{B}, μ) atommentes, ezért létezik olyan $(B_i)_{i=1}^m$ diszjunkt \mathcal{B} -beli halmazok rendszere, amelyre teljesül, hogy

$$\bigcup_{i=1}^m B_i = \bigcup_{j=1}^n A_j \quad \text{és} \quad \mu(B_i) = \frac{C}{m} \text{ minden } 1 \leq i \leq m \text{ esetén.}$$

(Az utóbbi következtetés egyáltalán nem triviális, lásd [2] 264. oldal, Corollary 5.) Minden $1 \leq i \leq m$, $1 \leq j \leq n$, $i, j \in \mathbb{N}$ esetén legyen $B_{i,j} := B_i \cap A_j$, és jelölje \mathfrak{F} a $\{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq n\} \rightarrow \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq m\}$ függvények halmazát. Ekkor

$$\chi_A = \sum_{\sigma \in \mathfrak{F}} \chi_{\prod_{j=1}^n B_{\sigma(j),j}}.$$

Legyen

$$\tilde{\mathfrak{F}} := \{ \sigma \in \mathfrak{F} \mid \sigma \text{ injektív} \} \quad \text{és} \quad f_m := \sum_{\sigma \in \tilde{\mathfrak{F}}} \chi_{\prod_{j=1}^n B_{\sigma(j),j}}.$$

Ekkor $f_m \in \mathcal{E}(T^n)$, továbbá

$$\| \chi_A - f_m \|_{\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)} = \sum_{\sigma \in \mathfrak{F} \setminus \tilde{\mathfrak{F}}} \prod_{j=1}^n \mu(B_{\sigma(j),j}) \leq \left(\frac{C}{m} \right)^n \left(m^n - \prod_{j=0}^{n-1} (m-j) \right) \leq$$

$$\leq \left(\frac{C}{m}\right)^n (m^n - (m-n)^n) = C^n \left(1 - \left(1 - \frac{n}{m}\right)^n\right) < \varepsilon,$$

tehát $\chi_A \in \overline{\mathcal{E}(T^n)}$. ■

Megállapodunk abban, hogy a továbbiakban Hilbert-tér alatt mindig nem nulla dimenziós Hilbert-teret értünk.

2.1.3. Definíció. Legyen \mathcal{H} Hilbert-tér. A $\mathbf{W} : \mathcal{H} \rightarrow L_2(\Omega)$ lineáris leképezést **izonormális Gauss-folyamatnak** nevezzük, ha izometria és Gauss-folyamat, továbbá minden $h \in \mathcal{H}$ esetén $\mathbb{E}(\mathbf{W}(h)) = 0$ teljesül.

Példa. Ha W egy $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbb{P})$ feletti Wiener-folyamat, $t \in \mathbb{R}_+$ és tetszőleges

$$f \in \mathcal{L}^2([0, t]) \quad \text{esetén} \quad \mathbf{W}^t(f^\bullet) := \int_0^t f(s) dW(s) \in L^2(\Omega),$$

akkor \mathbf{W}^t izonormális Gauss-folyamat $\mathcal{H} = L_{\mathbb{R}}^2([0, t], \mathcal{B}_{[0, t]}, \lambda|_{[0, t]})$ választással. \mathbf{W}^t -t ekkor a **Wiener-folyamat által meghatározott izonormális Gauss-folyamatnak** nevezzük $[0, t]$ -n.

2.1.4. Definíció. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) mértéktér, $n, m \in \mathbb{N}^+$, $(a_k)_{k=1}^n \in \mathbb{R}^m$, továbbá minden $1 \leq k \leq m$, $1 \leq j \leq n$, $k, j \in \mathbb{N}$ esetén $A_{k,j} \in \mathcal{B}_0$ és $f := \sum_{k=1}^m a_k \cdot \chi_{\prod_{j=1}^n A_{k,j}} \in \mathcal{E}(T^n)$.

Jelöljön $\mathbf{W} : L_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu) \rightarrow L^2(\Omega)$ egy izonormális Gauss-folyamatot.

$$I_n^{\mathbf{W}}(f) := \sum_{k=1}^m a_k \prod_{j=1}^n \mathbf{W}(\chi_{A_{k,j}}^\bullet) \in L^2(\Omega).$$

2.1.5. Megjegyzés. Az előbbi definíció jelöléseivel az $I_n^{\mathbf{W}} : \mathcal{E}(T^n) \rightarrow L_2(\Omega)$ leképezés jól definiált és lineáris, továbbá, ha $f, g \in \mathcal{E}(T^n)$ és $f = g$ a T^n halmazon μ^n -majdnem-mindenütt, akkor $I_n^{\mathbf{W}}(f) = I_n^{\mathbf{W}}(g)$, tehát az

$$\widetilde{I}_n^{\mathbf{W}} : E(T^n) \rightarrow L_2(\Omega); \quad f^\bullet \mapsto I_n(f)$$

leképezés is jól definiált és lineáris.

2.1.6. Definíció. Legyen T halmaz F vektortér \mathbb{K} felett, $n \in \mathbb{N}^+$ és $f \in \mathcal{F}(T^n, F)$. Az f függvényt **szimmetrikusnak** nevezzük, ha minden $\sigma \in \mathbf{S}_n$ és $(t_i)_{i=1}^n \in T^n$ esetén

$$f((t_i)_{i=1}^n) = f((t_{\sigma(i)})_{i=1}^n).$$

Az $\tilde{f} : T^n \rightarrow F$ függvényt f szimmetrizáltjának nevezzük, ha minden $(t_i)_{i=1}^n \in T^n$ esetén

$$\tilde{f}((t_i)_{i=1}^n) = \frac{1}{n!} \sum_{\sigma \in \mathbf{S}_n} f((t_{\sigma(i)})_{i=1}^n)$$

Az előző definícióból következik, hogy egy szorzathalmazon értelmezett, vektortérbe érkező függvény pontosan akkor szimmetrikus, ha megegyezik a szimmetrizáltjával.

2.1.7. Állítás. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) mértéktér, $n, m \in \mathbb{N}^+$ és $\mathbf{W} : L^2_{\mathbb{R}}(T, \mathcal{B}, \mu) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat. Ekkor

- (i) minden $f \in \mathcal{E}(T^n)$ esetén $I_n^{\mathbf{W}}(f) = I_n^{\mathbf{W}}(\tilde{f})$
(ii) minden $f \in \mathcal{E}(T^n)$ és $g \in \mathcal{E}(T^m)$ esetén

$$(I_n^{\mathbf{W}}(f)|I_m^{\mathbf{W}}(g))_{L^2(\Omega)} = \begin{cases} 0 & ; \text{ha } n \neq m \\ n!(\tilde{f}^{\bullet}|\tilde{g}^{\bullet})_{L^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)} & ; \text{ha } n = m \end{cases}$$

Bizonyítás. (i) Az $I_n^{\mathbf{W}}$ és $\tilde{\cdot} : \mathcal{F}(T^n, \mathbb{R}) \rightarrow \mathcal{F}(T^n, \mathbb{R})$ operátorok linearitása miatt elég belátni abban az esetben, ha $f = \chi_A$, ahol $A = \prod_{j=1}^n A_j$ és $(A_j)_{j=1}^n \in \mathcal{B}_0^n$, ekkor viszont $I_n^{\mathbf{W}}$ definíciójából következik az állítás.

(ii) Az előző pont alapján elég abban az esetben belátni az állítást, ha f és g szimmetrikusak. Feltehető továbbá (a 2.1.2. Állítás bizonyításában található gondolatmenet szerint), hogy létezik $p \in \mathbb{N}^+$ és \mathcal{B}_0 -beli halmazok olyan $(A_k)_{k=1}^p$ diszjunkt rendszere, amelyre teljesül, hogy

$$f = \sum_{\sigma \in \mathfrak{F}_n} a_{\sigma} \chi_{\prod_{j=1}^n A_{\sigma(j)}} \quad \text{és} \quad g = \sum_{\sigma \in \mathfrak{F}_m} b_{\sigma} \chi_{\prod_{j=1}^m A_{\sigma(j)}},$$

ahol $i \in \{n, m\}$ esetén \mathfrak{F}_i jelöli a $\{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq i\} \rightarrow \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq p\}$ függvények halmazát, valamint $(a_{\sigma})_{\sigma \in \mathfrak{F}_n}$ és $(b_{\sigma})_{\sigma \in \mathfrak{F}_m}$ \mathbb{R} -beli rendszerek. Az $m \neq n$ esetben

$$\begin{aligned} (I_n(f)|I_m(g))_{L^2(\Omega)} &= \mathbb{E} \left(\sum_{\sigma \in \mathfrak{F}_n} \sum_{\tau \in \mathfrak{F}_m} a_{\sigma} b_{\tau} \prod_{j=1}^n \mathbf{W}(\chi_{A_{\sigma(j)}}^{\bullet}) \prod_{i=1}^m \mathbf{W}(\chi_{A_{\tau(i)}}^{\bullet}) \right) = \\ &= \sum_{\sigma \in \mathfrak{F}_n} \sum_{\tau \in \mathfrak{F}_m} a_{\sigma} b_{\tau} \mathbb{E} \left(\prod_{j=1}^n \mathbf{W}(\chi_{A_{\sigma(j)}}^{\bullet}) \prod_{i=1}^m \mathbf{W}(\chi_{A_{\tau(i)}}^{\bullet}) \right) = 0, \end{aligned}$$

hiszen a fenti összeg minden tagja 0, mert a várható értékben szereplő tényezőket összevonva lesz olyan $i \in \mathbb{N}$, $1 \leq i \leq p$, hogy $\mathbf{W}(A_i^{\bullet})$ az első hatványon szerepel.

Az $m = n$ esetben f és g szimmetriája miatt

$$\begin{aligned} &(I_n(f)|I_n(g))_{L^2(\Omega)} = \\ &= \mathbb{E} \left(\left(\sum_{\substack{\sigma \text{ szig. mon.} \\ \sigma \in \mathfrak{F}_n}} n! \cdot a_{\sigma} \prod_{j=1}^n \mathbf{W}(\chi_{A_{\sigma(j)}}^{\bullet}) \right) \left(\sum_{\substack{\sigma \text{ szig. mon.} \\ \sigma \in \mathfrak{F}_n}} n! \cdot b_{\sigma} \prod_{j=1}^n \mathbf{W}(\chi_{A_{\sigma(j)}}^{\bullet}) \right) \right) = \\ &= \sum_{\substack{\sigma \in \mathfrak{F}_n \\ \sigma \text{ szig. mon.} \\ \sigma \text{ növő}}} (n!)^2 \cdot a_{\sigma} b_{\sigma} \prod_{j=1}^n \mu(A_{\sigma(j)}) = n! \int_{T^n} f g \, d\mu^n = n!(\tilde{f}^{\bullet}|\tilde{g}^{\bullet})_{L^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)}. \blacksquare \end{aligned}$$

Az előző állításból kiderül – feltéve, hogy (T, \mathcal{B}, μ) atommentes és σ -véges –, hogy $I_n^{\mathbf{W}} : \mathcal{L}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n) \mapsto L^2(\Omega)$ egy sűrű halmazon értelmezett folytonos lineáris operátor, hiszen $f \in \mathcal{E}(T^n)$ esetén

$$\mathbb{E}((I_n^{\mathbf{W}}(f))^2) = n! \int_{T^n} (\tilde{f})^2 d\mu^n \leq n! \int_{T^n} f^2 d\mu^n,$$

tehát egyértelműen terjeszthető ki folytonos lineáris operátorként az $\mathcal{L}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)$ térre.

2.1.8. Definíció. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) mértéktér, $n \in \mathbb{N}^+$ és $\mathbf{W} : \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat. Ekkor az $I_n^{\mathbf{W}}$ operátor folytonos lineáris kiterjesztését szintén $I_n^{\mathbf{W}}$ -vel jelöljük és $f \in \mathcal{L}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)$ esetén $I_n^{\mathbf{W}}(f)$ -et az f függvény **W szerinti (n -dimenziós) sztochasztikus integráljának** nevezzük.

2.1.9. Definíció. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) mértéktér, $p, q \in \mathbb{N}^+$, továbbá $f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^p, \mathcal{B}^{\otimes p}, \mu^p)$ és $g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^q, \mathcal{B}^{\otimes q}, \mu^q)$. Tetszőleges $r \in \mathbb{N}$, $1 \leq r \leq \min(p, q)$ esetén jelölje $f \otimes_r g$ a

$$T^{p+q-2r} \rightarrow \mathbb{R}; \quad T^{p-r} \times T^{q-r} \ni (t, t') \mapsto \int_{T^r} f(t, s)g(t', s) d\mu^r(s)$$

függvényt, továbbá $f \otimes_0 g := f \otimes g$, ahol

$$f \otimes g : T^{p+q} \rightarrow \mathbb{R}; \quad (t, t') \mapsto f(t)g(t').$$

Az imént definiált $f \otimes_r g$ függvény $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^{p+q-2r}, \mathcal{B}^{\otimes p+q-2r}, \mu^{p+q-2r})$ -beli, ugyanis

$$\begin{aligned} & \int_{T^{p+q-2r}} \left(\int_{T^r} f(t, s)g(t', s) d\mu^r(s) \right)^2 d\mu^{p+q-2r}(t, t') = \\ & = \int_{T^{p-r}} \int_{T^{q-r}} \left(\int_{T^r} f(t, s)g(t', s) d\mu^r(s) \right)^2 d\mu^{q-r}(t') d\mu^{p-r}(t) \leq \\ & \int_{T^{p-r}} \int_{T^{q-r}} \left(\int_{T^r} f(t, s)^2 d\mu^r(s) \right) \left(\int_{T^r} g(t', s)^2 d\mu^r(s) \right) d\mu^{q-r}(t') d\mu^{p-r}(t) = \\ & = \|f\|_{\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^p, \mathcal{B}^{\otimes p}, \mu^p)}^2 \|g\|_{\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^q, \mathcal{B}^{\otimes q}, \mu^q)}^2. \end{aligned}$$

Egyúttal azt is beláttuk, hogy a

$$\begin{aligned} \otimes_r : \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^p, \mathcal{B}^{\otimes p}, \mu^p) \times \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^q, \mathcal{B}^{\otimes q}, \mu^q) &\rightarrow \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^{p+q-2r}, \mathcal{B}^{\otimes p+q-2r}, \mu^{p+q-2r}) \\ (f, g) &\mapsto f \otimes_r g \end{aligned}$$

bilineáris leképezés folytonos (lásd [6] 3.3.1 Állítás). Az $r = 0$ eset teljesen hasonlóan bizonyítható.

2.1.10. Állítás. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) atommentes, σ -véges mértéktér, $\mathbf{W} : L^2_{\mathbb{R}}(T, \mathcal{B}, \mu) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $p \in \mathbb{N}^+$, továbbá $f \in \mathcal{L}^2_{\mathbb{R}}(T^p, \mathcal{B}^{\otimes p}, \mu^p)$ szimmetrikus függvény és $g \in \mathcal{L}^2_{\mathbb{R}}(T, \mathcal{B}, \mu)$. Ekkor

$$I_p^{\mathbf{W}}(f)I_1^{\mathbf{W}}(g) = I_{p+1}^{\mathbf{W}}(f \otimes g) + pI_{p-1}^{\mathbf{W}}(f \otimes_1 g).$$

Bizonyítás. Kihhasználva, hogy \otimes, \otimes_1 , minden $m \in \mathbb{N}$ esetén I_m^W , továbbá az

$$\mathcal{L}^2_{\mathbb{R}}(T^p, \mathcal{B}^{\otimes p}, \mu^p) \rightarrow \mathcal{L}^2_{\mathbb{R}}(T^p, \mathcal{B}^{\otimes p}, \mu^p); \quad h \mapsto \tilde{h}$$

leképezések folytonosak (sőt az utóbbi norma nem-növelő), a 2.1.2. Állítás miatt elég belátni abban az esetben, amikor $f \in \mathcal{E}(T^p)$ és $g \in \mathcal{E}(T)$. Az előbb felsorolt leképezések linearitása miatt elég karakterisztikus függvényekre ellenőrizni az állítást, sőt (a 2.1.2. Állítás bizonyításában szereplő gondolatmenet alapján) feltehető, hogy létezik \mathcal{B}_0 -beli diszjunkt halmazok $(A_j)_{j=1}^p$ rendszere, hogy $f = \tilde{\chi}_{\prod_{j=1}^p A_j}$ és $A_0 \in \mathcal{B}_0$, hogy $g = \chi_{A_0}$, továbbá A_0 diszjunkt az $(A_j)_{j=1}^p$ rendszertől vagy $A_0 = A_1$. Az első esetben $f \otimes_1 g = 0$, így az egyenlőség a többdimenziós sztochasztikus integrál definíciója miatt teljesül. Tegyük fel, hogy $A_0 = A_1$, azaz $g = \chi_{A_1}$. Legyen $\varepsilon \in \mathbb{R}^+$. Az atommentesség miatt létezik olyan $(B_j)_{j=1}^n$ \mathcal{B} -beli rendszer, amelyre teljesül, hogy

$$A_1 = \bigcup_{j=1}^n B_j \quad \text{és} \quad \mu(B_j) < \varepsilon \quad (1 \leq j \leq n, j \in \mathbb{N})$$

továbbá legyen

$$C(i, j)_0 := B_i \quad (1 \leq i, j \leq n, i, j \in \mathbb{N})$$

$$C(i, j)_1 := B_j \quad (1 \leq i, j \leq n, i, j \in \mathbb{N})$$

$$C(i, j)_k := A_j \quad (1 \leq i, j \leq n, i, j \in \mathbb{N}, 2 \leq k \leq p, k \in \mathbb{N})$$

$$h_\varepsilon := \sum_{\substack{i, j=1 \\ i \neq j}}^n \chi_{\prod_{k=1}^p C(i, j)_k}$$

Ekkor

$$\begin{aligned} I_p^{\mathbf{W}}(f)I_1^{\mathbf{W}}(g) &= \mathbf{W}(\chi_{A_1}^\bullet)^2 \prod_{j=2}^p \mathbf{W}(\chi_{A_j}^\bullet) = \\ &= \sum_{\substack{i, j=1 \\ i \neq j}}^n \mathbf{W}(\chi_{B_i}^\bullet) \mathbf{W}(\chi_{B_j}^\bullet) \prod_{k=2}^p \mathbf{W}(\chi_{A_k}^\bullet) + \sum_{j=1}^n \left(\mathbf{W}(\chi_{B_j}^\bullet)^2 - \mu(B_j) \right) \prod_{k=2}^p \mathbf{W}(\chi_{A_k}^\bullet) + \mu(A_1) \prod_{k=2}^p \mathbf{W}(\chi_{A_k}^\bullet) = \\ &= I_{p+1}^{\mathbf{W}}(h_\varepsilon) + \sum_{j=1}^n \left(\mathbf{W}(\chi_{B_j}^\bullet)^2 - \mu(B_j) \right) \prod_{k=2}^p \mathbf{W}(\chi_{A_k}^\bullet) + pI_{p-1}(f \otimes_1 g), \end{aligned}$$

ahol az utolsó egyenlőségénél felhasználtuk, hogy

$$f \otimes_1 g = \frac{1}{p} \mu(A_1) \tilde{\chi} \prod_{k=2}^p A_k$$

teljesül. Mivel

$$\begin{aligned} \left\| \widetilde{f \otimes g} - \tilde{h}_\varepsilon \right\|_{\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^{p+1}, \mathcal{B}^{\otimes p+1}, \mu^{p+1})} &= \left\| \tilde{\chi} \prod_{j=0}^p A_j - \tilde{h}_\varepsilon \right\|_{\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^{p+1}, \mathcal{B}^{\otimes p+1}, \mu^{p+1})} \leq \\ &\leq \left\| \chi \prod_{j=0}^p A_j - h_\varepsilon \right\|_{\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^{p+1}, \mathcal{B}^{\otimes p+1}, \mu^{p+1})} = \sum_{j=1}^n \mu(B_j)^2 \prod_{k=2}^p \mu(A_k) < \varepsilon \prod_{k=1}^p \mu(A_k), \end{aligned}$$

továbbá

$$\mathbb{E} \left(\left(\sum_{j=1}^n \left(\mathbf{W}(\chi_{B_j}^\bullet)^2 - \mu(B_j) \right) \prod_{k=2}^p \mathbf{W}(\chi_{A_k}^\bullet) \right)^2 \right) \leq 2 \sum_{j=1}^n \mu(B_j)^2 \prod_{k=2}^p \mu(A_k) \leq 2\varepsilon \prod_{k=1}^p \mu(A_k).$$

Mivel $\varepsilon \in \mathbb{R}^+$ tetszőleges volt, kihasználva a többdimenziós sztochasztikus integrál folytonosságát, a bizonyítandó állításhoz jutunk. ■

2.1.11. Következmény. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) atommentes, σ -véges mértéktér, $\mathbf{W} : L_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $p \in \mathbb{N}^+$, továbbá $f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T^p, \mathcal{B}^{\otimes p}, \mu^p)$ és $g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu)$. Ekkor

$$I_p^{\mathbf{W}}(f) I_1^{\mathbf{W}}(g) = I_{p+1}^{\mathbf{W}}(f \otimes g) + p I_{p-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f} \otimes_1 g).$$

Bizonyítás. Az $I_p^{\mathbf{W}}(f) = I_p^{\mathbf{W}}(\tilde{f})$ és az $I_{p+1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f} \otimes g) = I_{p+1}^{\mathbf{W}}(f \otimes g)$ egyenlőségből következik. ■

2.2. Ortogonális polinomfüggvények

A továbbiakban szükségünk lesz egy fontos technikai eszközre, ennek tárgyalása következik.

2.2.1. Definíció. Legyen

$$F : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; \quad x \mapsto e^{-\frac{x^2}{2}}$$

és tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ esetén jelölje H_n az alábbi polinomfüggvényt:

$$\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; \quad x \mapsto \frac{(-1)^n}{n!} e^{\frac{x^2}{2}} (D^n(F))(x),$$

továbbá $H_0 := \mathbf{1}_{\mathbb{R}}$.

Az imént definiált H_n -et szokás az n -edik Hermite-polinomnak nevezni, néhol azonban ennek konstansszorosát érti alatta a szakirodalom, emiatt külön elnevezést nem vezetünk be rá.

2.2.2. Lemma. *Legyen*

$$F : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}; \quad (x, t) \mapsto e^{tx - \frac{t^2}{2}}.$$

Ekkor $(x, t) \in \mathbb{R}^2$ esetén

$$F(x, t) = \sum_{k=0}^{\infty} t^k H_k(x),$$

továbbá minden $n \in \mathbb{N}^+$ és $x \in \mathbb{R}$ esetén

$$(DH_n)(x) = xH_{n-1}(x)$$

$$(n+1)H_{n+1}(x) = xH_n(x) - H_{n-1}(x)$$

$$H_n(-x) = (-1)^n H_n(x)$$

Bizonyítás. *Legyen*

$$G : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}; \quad (x, t) \mapsto e^{-\frac{(x-t)^2}{2}}$$

Ekkor $(x, t) \in \mathbb{R}^2$ esetén

$$F(x, t) = e^{\frac{x^2}{2} - \frac{1}{2}(x-t)^2} = e^{\frac{x^2}{2}} \sum_{k=0}^{\infty} \frac{t^k}{k!} (\partial_2^k G)(x, 0) = \sum_{k=0}^{\infty} t^k H_k(x),$$

továbbá

$$(\partial_1 F)(x, t) = tF(x, t),$$

$$(\partial_2 F)(x, t) = (x-t)F(x, t),$$

$$F(-x, t) = F(x, -t),$$

amelyekből pedig az utolsó három állítás következik. ■

2.2.3. Állítás. *Legyen $\begin{pmatrix} X \\ Y \end{pmatrix} : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^2$ normális eloszlású vektorváltozó, és tegyük fel, hogy $\mathbb{E}(X) = 0$, $\mathbb{E}(Y) = 0$, $\mathbb{E}(X^2) = 1$, $\mathbb{E}(Y^2) = 1$ teljesül. Ekkor tetszőleges $n, m \in \mathbb{N}$ esetén*

$$\mathbb{E}(H_n(X)H_m(Y)) = \begin{cases} 0 & , \text{ ha } n \neq m \\ \frac{1}{n!} (\mathbb{E}(XY))^n & , \text{ ha } n = m \end{cases}$$

Bizonyítás. Az előző lemma alapján tetszőleges $(x, t) \in \mathbb{R}^2$ -re

$$e^{tx - \frac{t^2}{2}} = \sum_{k=0}^{\infty} t^k H_k(x).$$

Tetszőleges $s, t \in \mathbb{R}$ esetén

$$\mathbb{E}(e^{sX+tY}) = \exp\left(\frac{s^2}{2} + \frac{t^2}{2} + \text{cov}(X, Y)\right),$$

tehát

$$\mathbb{E} \left(\exp \left(sX - \frac{s^2}{2} \right) \exp \left(tY - \frac{t^2}{2} \right) \right) = \exp(st\mathbb{E}(XY)).$$

Az előbbi egyenlőségeket alkalmazva a

$$\phi : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}; \quad (s, t) \mapsto \exp(st\mathbb{E}(XY))$$

függvényre, kapjuk, hogy tetszőleges $m, n \in \mathbb{N}$ esetén

$$\mathbb{E}(n!H_n(X)m!H_m(Y)) = (\partial_1^n \partial_2^m \phi)(0, 0) = \begin{cases} 0 & , \text{ ha } n \neq m \\ n!(\mathbb{E}(XY))^n & , \text{ ha } n = m \end{cases},$$

ahol az első egyenlőségben az integrálás és a differenciálás felcserélése a paraméteres integrálok differenciálhatósági tétele alapján történt ([6] 31.3.1 Állítás). ■

2.3. A káoszfelbontás és tulajdonságai

2.3.1. Definíció. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) mértéktér és $\mathbf{W} : L_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat. Tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ esetén

$$\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} := \{I_n^{\mathbf{W}}(f) \mid f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu)\},$$

$$\mathcal{H}_0^{\mathbf{W}} := \{X^\bullet \mid X \text{ konstans}\}.$$

$\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}}$ -t a \mathbf{W} szerinti *n-edik Itô-káosznak* nevezzük ($n \in \mathbb{N}$).

2.3.2. Lemma. Legyen μ egy véges Borel-mérték \mathbb{R} felett, amely abszolút folytonos a Lebesgue-mértékre nézve, és létezik olyan $c \in \mathbb{R}^+$, hogy

$$\int_{\mathbb{R}} e^{c|x|} d\mu(x) < +\infty.$$

Ekkor az $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ polinomfüggvények altere sűrű $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(\mathbb{R}, \mathcal{B}_{\mathbb{R}}, \mu)$ -ben.

Bizonyítás. Legyen $f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(\mathbb{R}, \mathcal{B}_{\mathbb{R}}, \mu)$ olyan, hogy minden $n \in \mathbb{N}$ -re

$$\int_{\mathbb{R}} x^n f(x) d\mu(x) = 0$$

teljesül. Belátjuk, hogy $f = 0$ μ -majdnem mindenütt. Legyen

$$g : \left\{ z \in \mathbb{C} \mid \Re(z) < \frac{c}{2} \right\} \rightarrow \mathbb{C}; \quad z \mapsto \int_{\mathbb{R}} e^{zx} f(x) d\mu(x).$$

A paraméteres integrálok differenciálhatósági tétele alapján ([6] 31.3.1 Állítás) g holomorf függvény, továbbá $z \in \mathbb{C}$, $|z| < \frac{c}{2}$ esetén

$$g(z) = \int_{\mathbb{R}} e^{zx} f(x) d\mu(x) = \int_{\mathbb{R}} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(zx)^n}{n!} f(x) d\mu(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{z^n}{n!} \int_{\mathbb{R}} x^n f(x) d\mu(x) = 0,$$

ahol az utolsó előtti egyenlőség a Lebesgue-tétel miatt teljesül, következésképpen (felhasználva [7] 5.10.1 Állítását) $g = 0$, azaz tetszőleges $t \in \mathbb{R}$ esetén

$$\int_{\mathbb{R}} e^{itx} f(x) d\mu(x) = 0.$$

Jelölje $\frac{d\mu}{d\lambda}$ a μ mérték Radon–Nikodym-deriváltját λ -ra nézve. Ekkor

$$\int_{\mathbb{R}} e^{itx} f(x) \frac{d\mu}{d\lambda}(x) d\lambda(x) = \int_{\mathbb{R}} e^{itx} f(x) d\mu(x) = 0.$$

Mivel μ véges mérték, ezért $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(\mathbb{R}, \mathcal{B}_{\mathbb{R}}, \mu) \subseteq \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(\mathbb{R}, \mathcal{B}_{\mathbb{R}}, \mu)$, azaz $f \cdot \frac{d\mu}{d\lambda} \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(\mathbb{R}, \mathcal{B}_{\mathbb{R}}, \lambda)$, tehát a Fourier-féle inverziós tétel alapján ([7] 14.4.7 Tétel) $f \cdot \frac{d\mu}{d\lambda} = 0$, azaz $f = 0$ μ -majdnem mindenütt. ■

2.3.3. Lemma. *Legyen \mathcal{H} Hilbert-tér, $\mathbf{W} : \mathcal{H} \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, és $\mathcal{G} := \sigma(\{\mathbf{W}(h)_{h \in \mathcal{H}}\})$. Ekkor $\{e^{\mathbf{W}(h)} \mid h \in \mathcal{H}\}$ sűrű $L^2(\Omega, \mathcal{G})$ -ben.*

Bizonyítás. Tegyük fel, hogy $X \in L^2(\Omega, \mathcal{G})$ és $\int_{\Omega} X e^{\mathbf{W}(h)} d\mathbb{P} = 0$ minden $h \in \mathcal{H}$ esetén.

Belátjuk, hogy $X = 0$. \mathbf{W} linearitása miatt tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$, valamint $(h_j)_{j=1}^n \in \mathcal{H}^n$ és $(t_j)_{j=1}^n \in \mathbb{R}^n$ esetén

$$\int_{\Omega} X \exp\left(\sum_{j=1}^n t_j \mathbf{W}(h_j)\right) d\mathbb{P} = 0, \quad \blacksquare$$

tehát a

$$\begin{aligned} \nu^+ : \mathcal{B}_{\mathbb{R}^n} &\rightarrow \mathbb{R}_+; & B &\rightarrow \int_{\Omega} X^+ \chi_B(\mathbf{W}(h_j)_{j=1}^n) d\mathbb{P} \quad \text{és} \\ \nu^- : \mathcal{B}_{\mathbb{R}^n} &\rightarrow \mathbb{R}_+; & B &\rightarrow \int_{\Omega} X^- \chi_B(\mathbf{W}(h_j)_{j=1}^n) d\mathbb{P} \quad \text{és} \end{aligned}$$

mértékek Laplace-transzformáltja megegyezik, tehát a Lerch-tétel alapján a két mérték egyenlő. Legyen

$$\mathcal{C} := \left\{ \{\omega \in \Omega \mid f(\omega) \in B, f = (f_j)_{j=1}^n, f_j \in \mathbf{W}(h_j) (1 \leq j \leq n)\} \mid B \in \mathcal{B}_{\mathbb{R}^n}, (h_j)_{j=1}^n \in \mathcal{H}^n \right\}$$

Mivel $\sigma(\mathcal{C}) = \mathcal{G}$, és \mathcal{C} félgyűrű, a mértékkiterjesztési tétel alapján tetszőleges $G \in \mathcal{G}$ -re $\int_G X d\mathbb{P} = 0$, azaz $X = 0$. ■

2.3.4. Lemma. Legyen \mathcal{H} Hilbert-tér, $\mathbf{W} : \mathcal{H} \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $\mathcal{G} := \sigma((\mathbf{W}(h))_{h \in \mathcal{H}})$, és minden $n \in \mathbb{N}$ -re

$$E_n^{\mathbf{W}} := \text{span} \{H_n(\mathbf{W}(h)) \mid \|h\| = 1\}.$$

Ekkor tetszőleges $m, n \in \mathbb{N}$, $m \neq n$ esetén H_n ortogonális H_m -re nézve a $(\cdot|\cdot)_{L^2(\Omega)}$ skalárszorítás szerint, továbbá $\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} E_n^{\mathbf{W}}$ sűrű $L^2(\Omega, \mathcal{G})$ -ben.

Bizonyítás. A lemma első része a 2.2.3. Állításból következik.

A második rész bizonyításához tegyük fel, hogy $X \in L^2(\Omega, \mathcal{G})$ olyan, hogy $\mathbb{E}(XH_n(\mathbf{W}(h))) = 0$ minden $n \in \mathbb{N}$ és $h \in \mathcal{H}$, $\|h\| = 1$ esetén. Mivel – teljes indukcióval belátható, hogy – tetszőleges $n \in \mathbb{N}$ -re

$$id_{\mathbb{R}} \in \text{span}\{H_k \mid 0 \leq k \leq n, k \in \mathbb{N}\},$$

ezért $\mathbb{E}(X\mathbf{W}(h)^n) = 0$ is teljesül. A $\sum_{n \in \mathbb{N}} (\mathbf{W}(h))^n$ sor konvergencia $L^2(\Omega, \mathcal{G})$ -ben minden $h \in \mathcal{H}$, $\|h\|=1$ esetén, következésképpen a skalárszorítás folytonossága és \mathbf{W} linearitása miatt minden $t \in \mathbb{R}$ és $h \in \mathcal{H}$, $\|h\| = 1$ esetén $\mathbb{E}(X \exp(t\mathbf{W}(h))) = 0$, azaz X ortogonális az

$$\{e^{\mathbf{W}(h)} \mid h \in \mathcal{H}\}$$

altérre, tehát a 2.3.3. Lemma miatt $X = 0$. ■

2.3.5. Állítás. Legyen (T, \mathcal{B}, μ) mértéktér, $\mathbf{W} : L^2_{\mathbb{R}}(T, \mathcal{B}, \mu) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat és

$$\mathcal{F} := \sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2_{\mathbb{R}}(T, \mathcal{B}, \mu)})$$

Ekkor

- (i) minden $n, m \in \mathbb{N}$, $n \neq m$ esetén \mathcal{H}_n és \mathcal{H}_m alterek ortogonálisak az $L^2(\Omega)$ tér skalárszorítására nézve.
- (ii) minden $n \in \mathbb{N}$ -re \mathcal{H}_n zárt $L^2(\Omega)$ -ban (sőt $L^2(\Omega, \mathcal{F})$ -ben is).
- (iii) $\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} \mathcal{H}_n$ sűrű $L^2(\Omega, \mathcal{F})$ -ben.

Bizonyítás. (i) Következik a 2.1.7. Állítás második részéből, illetve abból a tényből, hogy a skalárszorítás mindkét változójában folytonos függvény.

(ii) Az $n = 0$ esetben konstansfüggvények ekvivalenciaosztályainak halmaza zárt az $L^2(\Omega)$ térben, továbbá $n \in \mathbb{N}^+$ és $f \in \mathcal{E}(T^n)$ esetén (ugyancsak a 2.1.7. Állításból adódóan)

$$\|I_n^{\mathbf{W}}(f)\|_{L^2(\Omega)}^2 = n! \|\tilde{f}^{\bullet}\|_{L^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)}^2$$

teljesül. Az

$$\begin{aligned} I_n^{\mathbf{W}} : \mathcal{L}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n) &\rightarrow \mathcal{L}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n); & f &\mapsto \tilde{f} \\ \mathcal{L}^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n) &\rightarrow L^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n); & f &\mapsto f^{\bullet} \end{aligned}$$

leképezések folytonossága miatt az előbb egyenlőség tetszőleges $f \in L^2(T^n, \mathcal{B}^{\otimes n}, \mu^n)$ esetén is igaz. Ebből viszont a zárt halmazok sorozatokkal való jellemzése miatt következik az állítás.

(iii) A 2.3.4. Lemma alapján elég belátni, hogy minden $n \in \mathbb{N}$ esetén

$$E_n^{\mathbf{W}} := \text{span} \left\{ H_n(\mathbf{W}(f^\bullet)) \mid \|f\|_{\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu)} = 1 \right\} \subseteq \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}}.$$

Legyen $f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu)$ olyan, hogy $\|f\|_{\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^2(T, \mathcal{B}, \mu)} = 1$, továbbá minden $n \in \mathbb{N}$ esetén jelölje $f^{\otimes n}$ a következő függvényt:

$$T^n \rightarrow \mathbb{R}; \quad (t_j)_{j=1}^n \mapsto \prod_{j=1}^n f(t_j)$$

Teljes indukcióval belátjuk, hogy tetszőleges $n \in \mathbb{N}$ esetén

$$n!H_n(\mathbf{W}(f^\bullet)) = I_n^{\mathbf{W}}(f^{\otimes n}).$$

($I_0^{\mathbf{W}}$ -t definiáljuk azonosan 1-nek.) Az $n = 1$ eset \mathbf{W} linearitásából, folytonosságából, valamint $I_1^{\mathbf{W}}$ definíciójából és folytonosságából következik. Legyen $n \in \mathbb{N}$ és tegyük fel, hogy minden $k \leq n$, $k \in \mathbb{N}$ esetén teljesül az állítás. A 2.1.11. Következmény alapján

$$\begin{aligned} I_{n+1}^{\mathbf{W}}(f^{\otimes(n+1)}) &= I_n^{\mathbf{W}}(f^{\otimes n})I_1^{\mathbf{W}}(f) - nI_{n-1}^{\mathbf{W}} \left(f^{\otimes(n-1)} \int_T f^2(t) d\mu(t) \right) = \\ &= n!H_n(\mathbf{W}(f^\bullet))\mathbf{W}(f^\bullet) - n(n-1)!H_{n-1}(\mathbf{W}(f^\bullet)) = (n+1)!H_{n+1}(\mathbf{W}(f^\bullet)), \end{aligned}$$

ahol az utolsó egyenlőtlenségnél 2.2.2. Lemma harmadik állítását használtuk. ■

Megjegyzés. Az előző állítás bizonyításából az is kiderül – az ott bevezetett jelöléseket használva –, hogy minden $n \in \mathbb{N}$ esetén $E_n^{\mathbf{W}} = \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}}$.

Legyen ugyanis \mathcal{H} Hilbert-tér \mathbb{K} felett, továbbá minden $n \in \mathbb{N}$ esetén legyen H_n lineáris altere \mathcal{H} -nak, $E_n \subseteq H_n$ pedig zárt lineáris altere \mathcal{H} -nak, minden $n, m \in \mathbb{N}$, $n \neq m$ -re legyen H_n ortogonális H_m -re, és tegyük fel, hogy $\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} E_n$ sűrű \mathcal{H} -ban. Legyen $n \in \mathbb{N}$ és

$x \in H_n \setminus E_n$. Ekkor tetszőleges $N \in \mathbb{N}$, $N \geq n$ és $(\lambda_j)_{j=1}^N \in \mathbb{K}^N$, valamint $(h_j)_{j=1}^N \in \prod_{j=1}^N H_j$

esetén a Pitagorasz-tétel alapján

$$\left\| x - \sum_{j=1}^N \lambda_j \cdot h_j \right\|_{\mathcal{H}}^2 = \|x - \lambda_n \cdot h_n\|_{\mathcal{H}}^2 + \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq n}}^N |\lambda_j|^2 \|h_j\|_{\mathcal{H}}^2 \geq (\text{dist}(\{x\}, H_n))^2.$$

Mivel az egyenlőtlenség jobb oldalán álló szám pozitív, ezért azt kaptuk, hogy $\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} E_n$ nem lehet sűrű \mathcal{H} -ban, következésképpen $E_n = H_n$.

3. Malliavin-derivált

Ebben a fejezetben letérünk az eddig járt útról: a Malliavin-derivált fogalmát már nem a lehető legáltalánosabban vezetjük be, az előző résszel ellentétben nem absztrakt Hilbert-terek feletti izonormális Gauss-folyamatokat tekintünk (néhány definíciótól eltekintve), hanem ennek egy speciális esetét: L^2 -terek felettit. Ezt két okból tesszük: az ekvivalenciaosztályok és függvények közötti különbségtétel igencsak elbonyolítja a jelöléseket ebben az esetben, továbbá felhasználnánk a Banach-térbe érkező függvények integrálásának elméletét, az integrálemélet ilyen általánosságban vett tárgyalása pedig általában nem képezi részét a szokásos tananyagoknak.

A Malliavin-derivált fogalmának általános tárgyalása megtalálható a [10] könyv 1.2 fejezetében, Banach-térbe érkező függvények integráleméletéről pedig a [6] könyv III. és IV. fejezete ad részletes leírást.

3.1. A Malliavin-derivált értelmezése

A továbbiakban legyen $T \in \mathbb{R}^+$ rögzített.

3.1.1. Jelölés. Tetszőleges $n \in \mathbb{N}$ esetén jelölje $\mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$ azon $\mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ végtelenszer differenciálható függvények halmazát, amelyeknek minden iterált parciális deriváltja polinomiálisan korlátos, azaz a

$$\left\{ f \in \mathcal{C}^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}) \mid (\forall N \in \mathbb{N})(\forall \sigma : \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq N\} \rightarrow \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq n\} \text{ függvényre}) \right.$$

$$\left. (\exists K, C \in \mathbb{R}^+)(\exists (k_j)_{j=1}^n \in \mathbb{N}^n) : \right.$$

$$\left. \left(((x_j)_{j=1}^n \in \mathbb{R}^n) \wedge (\|(x_j)_{j=1}^n\| \leq K) \Rightarrow |\partial_\sigma f((x_j)_{j=1}^n)| \leq C \prod_{j=1}^n |x_j|^{k_j} \right) \right\}$$

halmazt.

Megállapodunk abban, hogy a továbbiakban tetszőleges $n, m \in \mathbb{N}$, $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ és \mathbb{R}^n -be érkező X valószínűségi változó esetén $f \circ X^\bullet := (f \circ X)^\bullet$. Ez valóban jól definiált, ugyanis ha X' olyan \mathbb{R}^n -be érkező valószínűségi változó, hogy $X'^\bullet = X^\bullet$, akkor $[f \circ X \neq f \circ X'] \subseteq [X \neq X']$, az utóbbi halmaz pedig \mathbb{P} -szerint 0-mértékű.

3.1.2. Definíció. Legyen \mathcal{H} Hilbert tér, $\mathbf{W} : \mathcal{H} \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat.

$$\mathbb{S}^{\mathbf{W}} := \left\{ f((\mathbf{W}(h_j))_{j=1}^n) \mid n \in \mathbb{N}, f \in \mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}), (h_j)_{j=1}^n \in \mathcal{H}^n \right\}.$$

3.1.3. Megjegyzés. Legyen \mathcal{H} Hilbert tér, $\mathbf{W} : \mathcal{H} \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat. Ekkor $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ sűrű $L^2(\Omega)$ -ban.

Bizonyítás. Legyen $X \in L^2(\Omega)$ és $\varepsilon \in \mathbb{R}^+$. A 2.3.3. Lemma szerint létezik olyan $h \in \mathcal{H}$, hogy $\|X - e^{\mathbf{W}(h)}\|_{L^2(\Omega)} < \frac{\varepsilon}{2}$. A Lebesgue-tétel alkalmazásával kapjuk, hogy létezik olyan $n \in \mathbb{N}$, amelyre

$$\left\| e^{\mathbf{W}(h)} - \sum_{k=0}^n \frac{\mathbf{W}(h)^k}{k!} \right\|_{L^2(\Omega)} < \frac{\varepsilon}{2}$$

teljesül. Mivel $F := \sum_{k=0}^n \frac{\mathbf{W}(h)^k}{k!} \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ és $\|F - X\|_{L^2(\Omega)} < \varepsilon$, adódik az állítás. ■

3.1.4. Definíció. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $F \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ és $n \in \mathbb{N}$, $f \in \mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$, $(\varphi_j)_{j=1}^n \in (L^2([0, T]))^n$ olyanok, hogy $F = f((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n)$. Ekkor

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) := \sum_{j=1}^n \partial_j f((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n) \otimes \varphi_j.$$

$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)$ -t az F (\mathbf{W} szerinti) **Malliavin-deriváltjának** nevezzük.

Megjegyzés. Az előbbi jelöléseket használva $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)$ jóldefiniált, ugyanis ha $m \in \mathbb{N}^+$, $m > n$ és $g \in \mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^m, \mathbb{R})$, valamint $(\varphi_j)_{j=1}^m \in (L^2([0, T]))^m$ olyanok, hogy $f((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n) = g((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^m)$, akkor $\partial_j g = 0$ minden $n \leq j \leq m$, $j \in \mathbb{N}$ esetén.

3.1.5. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat $F \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ és $\varphi \in L^2([0, T])$. Ekkor

$$\mathbb{E}((\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \mathbb{E}(F \mathbf{W}(\varphi)).$$

Bizonyítás. Feltehető, hogy $F = f((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n)$, ahol $n \in \mathbb{N}^+$, $f \in \mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$, $\varphi_1 = \varphi$, és $(\varphi_j)_{j=1}^n$ ortonormált rendszer $L^2([0, T])$ -ben. (Az előző megjegyzés alapján, illetve az eredeti $(\varphi_j)_{j=1}^n$ rendszer alkalmas lineáris transzformáltját véve, f -et pedig komponálva ezen lineáris transzformáció inverzével.) Jelölje ϕ_n az n -dimenziós normális eloszlás sűrűségfüggvényét, azaz az

$$\mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}; \quad (x_j)_{j=1}^n \mapsto (2\pi)^{-\frac{n}{2}} \exp\left(-\sum_{j=1}^n x_j^2\right)$$

függvényt, ϕ_n^\bullet pedig az ekvivalenciaosztályát. Ekkor

$$\begin{aligned} \mathbb{E}((\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) &= \mathbb{E}\left(\int_{[0, T]} \sum_{j=1}^n (\partial_j f)((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n) \varphi_j \varphi_1 d\lambda\right) = \mathbb{E}\left((\partial_1 f)((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n)\right) = \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} (\partial_1 f) \phi_n^\bullet d\lambda_n = \mathbb{E}(f((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n) \mathbf{W}(\varphi_1)) = \mathbb{E}(F \mathbf{W}(\varphi)), \end{aligned}$$

ahol kihasználtuk azt a tényt, hogy ha $\eta \in \mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$, akkor a parciális integrálás formulája alapján, bevezetve a $\mathbf{x} := (x_j)_{j=1}^n$ jelölést:

$$\int_{\mathbb{R}^n} (\partial_1 \eta) \phi_n d\lambda_n = \int_{\mathbb{R}^n} \eta (\partial_1 \phi_n) d\lambda_n = \int_{\mathbb{R}^n} \eta(\mathbf{x}) \phi_n(\mathbf{x}) x_1 d\lambda_n(\mathbf{x}). \blacksquare$$

Az előző állítás jelöléseit használva a Malliavin-derivált definíciója alapján kapjuk, hogy tetszőleges $F, G \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ esetén $FG \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ (tehát $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ algebra) és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(FG) = \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)G + F\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G).$$

Itt a jobb oldalon álló jelölés magyarázatra szorul. A korábbiak alapján feltehető, hogy létezik olyan $n \in \mathbb{N}$, továbbá egy $L^2([0, T])$ -beli $(\varphi_j)_{j=1}^n$ és $f, g \in \mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$, hogy $F = f((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n)$, valamint $G = g((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n)$. Ekkor

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)G := \sum_{j=1}^n (\partial_j f)((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n) g((\mathbf{W}(\varphi_j))_{j=1}^n) \otimes \varphi_j \in L^2(\Omega \times [0, T]).$$

Tehát az előző állítást alkalmazva FG -re:

3.1.6. Következmény. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $F, G \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ és $\varphi \in L^2([0, T])$. Ekkor

$$\mathbb{E}(G(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \mathbb{E}(FG\mathbf{W}(\varphi)) - \mathbb{E}(F(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2([0, T])}).$$

3.1.7. Lemma. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat és $\mathcal{F} := \sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$. Ekkor

$$\mathbb{S}^{\mathbf{W}} \otimes L^2([0, T]) := \text{span}\{G \otimes \varphi \in L^2(\Omega \times [0, T]) \mid G \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}, \varphi \in L^2([0, T])\}$$

sűrű $L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$ -ben.

Bizonyítás. A 3.1.3. Megjegyzés miatt $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ sűrű $L^2(\Omega, \mathcal{F})$ -ben, tehát a szorzatmérték végeessége (σ -végeessége) miatt elég belátni, hogy minden $\mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]}$ -beli halmaz karakterisztikus függvénye tetszőlegesen közelíthető ($\|\cdot\|_{\mathcal{L}^2(\Omega \times [0, T])}$ szerint) $\chi_A \otimes \chi_B \in \mathcal{L}^2(\Omega \times [0, T])$ alakú függvények lineáris kombinációjával, ahol $A \in \mathcal{F}$, $B \in \mathcal{B}_{[0, T]}$. A szorzatmérték definíciója alapján tetszőleges $C \in \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]}$ esetén

$$(\mathbb{P} \times \lambda|_{[0, T]})(C) = \inf \left\{ \sum_{k=0}^{\infty} (\mathbb{P}(A_k) \lambda(B_k)) \mid A_k \in \mathcal{F} \text{ és } B_k \in \mathcal{B}_{[0, T]} (\forall k \in \mathbb{N}), C \subseteq \bigcup_{k \in \mathbb{N}} (A_k \times B_k) \right\},$$

tehát – ismét kihasználva a szorzatmérték végeességét – tetszőleges $\varepsilon \in \mathbb{R}^+$ -hoz létezik olyan $n \in \mathbb{N}$, és $(A_k)_{k=0}^n$ \mathcal{F} -beli, $(B_k)_{k=0}^n$ $\mathcal{B}_{[0, T]}$ -beli halmazok rendszere, hogy

$$\|\chi_C - \sum_{k=0}^n (\chi_{A_k} \otimes \chi_{B_k})\|_{\mathcal{L}^2(\Omega \times [0, T])} < \varepsilon. \blacksquare$$

3.1.8. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat és $\mathcal{F} := \sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$. Ekkor a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}} : L^2(\Omega, \mathcal{F}) \rightarrow L^2(\Omega \times [0, T])$ operátor lezárrható.

Bizonyítás. Legyen $(F_n)_{n \in \mathbb{N}}$ egy $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ -ben haladó zérussorozat, amelyre teljesül, hogy $(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n))_{n \in \mathbb{N}}$ konvergens $L^2(\Omega \times [0, T])$ -ben, jelölje a határértékét ψ . Legyen $G \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ és $\varphi \in L^2([0, T])$ tetszőleges. Ekkor a 3.1.5. Állítás bizonyításában szereplő gondolatmenet alapján $(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G)|\varphi)_{L^2([0, T])} \in L^2(\Omega, \mathcal{F})$, továbbá $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ definíciójából adódóan $G\mathbf{W}(\varphi) \in L^2(\Omega, \mathcal{F})$, következésképpen

$$\begin{aligned} \mathbb{E}((\psi | G \otimes \varphi)_{L^2([0, T])}) &= \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}((F_n | G \otimes \varphi)_{L^2([0, T])}) = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} (\mathbb{E}(F_n G\mathbf{W}(\varphi)) - \mathbb{E}(F_n (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2([0, T])})) = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}(F_n G\mathbf{W}(\varphi)) - \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}(F_n (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = 0, \end{aligned}$$

tehát az előző lemma alapján $\psi = 0$. ■

3.1.9. Jelölés. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat. A továbbiakban $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}$ alatt az

$$\mathbb{S}^{\mathbf{W}} \rightarrow L^2(\Omega \times [0, T]); \quad F \mapsto \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)$$

operátor lezártját értjük, és $\mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2} := \text{Dom}(\mathbf{D}^{\mathbf{W}})$.

Az 1.3.4. Megjegyzés alapján – a fenti jelöléseket használva –, $L^2(\Omega \times [0, T])$ teljességéből adódóan

$$\begin{aligned} \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2} = \left\{ X \in L^2(\Omega) \mid (\exists (X_n)_{n \in \mathbb{N}} \in (\mathbb{S}^{\mathbf{W}})^{\mathbb{N}}) : \|X_n - X\|_{L^2(\Omega)} \rightarrow 0 (n \rightarrow \infty) \right. \\ \left. \text{és } (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ Cauchy } L^2(\Omega \times [0, T])\text{-ben} \right\} \end{aligned}$$

3.1.10. Definíció. Legyen $u \in L^2(\Omega \times [0, T])$. Tetszőleges $\xi \in u$ esetén az

$$[0, T] \rightarrow L^2(\Omega); \quad t \mapsto (\xi(\cdot, t))^\bullet$$

leképezést (sztochasztikus folyamatot) az u egy **reprezentánsának** nevezzük.

Példa. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $F \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$, továbbá $n \in \mathbb{N}$, $f \in \mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$, $(\psi_j)_{j=1}^n \in (\mathcal{L}^2([0, T]))^n$ olyanok, hogy $F = f((\mathbf{W}(\psi_j))_{j=1}^n)$. Ekkor a

$$t \mapsto \sum_{j=1}^n \partial_j f((\mathbf{W}(\psi_j))_{j=1}^n) \otimes \psi_j(t)$$

sztochasztikus folyamat $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)$ egy reprezentánsa.

3.1.11. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és $\varphi \in L^2([0, T])$. Ekkor

$$\mathbb{E}((\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \mathbb{E}(F\mathbf{W}(\varphi)).$$

Bizonyítás. Legyen $(F_n)_{n \in \mathbb{N}}$ olyan $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ -ben haladó sorozat, amelyre

$$\|F_n - F\|_{L^2(\Omega)} \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow \infty) \quad \text{és} \quad \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow \infty)$$

Ekkor

$$\mathbb{E}((\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}((\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}(F_n \mathbf{W}(\varphi)) = \mathbb{E}(F \mathbf{W}(\varphi)). \quad \blacksquare$$

3.1.12. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$, $G \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ és $\varphi \in L^2([0, T])$. Ekkor

$$\mathbb{E}(G(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \mathbb{E}(FG \mathbf{W}(\varphi)) - \mathbb{E}(F(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2([0, T])}).$$

Bizonyítás. A 3.1.5. Következmény és az operátor lezártjának definíciója segítségével, az előző állításhoz hasonlóan bizonyítható. \blacksquare

3.2. A Malliavin-derivált tulajdonságai

3.2.1. Jelölés. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, valamint $\mathcal{F} := \sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$. Tetszőleges $H \subseteq L^2(\Omega, \mathcal{F})$ és $G \subseteq L^2([0, T])$ esetén legyen:

$$H \otimes G := \text{span}\{h \otimes g \in L^2(\Omega \times [0, T]) \mid h \in H, g \in G\}$$

$$H \widehat{\otimes} G := \overline{\text{span}}\{h \otimes g \in L^2(\Omega \times [0, T]) \mid h \in H, g \in G\}$$

$$\widehat{\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}}} := \text{cl} \left(\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \right).$$

Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $\mathcal{F} := \sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$. A Fubini-tétel segítségével belátható, hogy $L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]}) = L^2(\Omega, \mathcal{F}) \widehat{\otimes} L^2([0, T])$. Teljesülnek továbbá a

$$\widehat{\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} (\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \otimes L^2([0, T]))} \subseteq \widehat{\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} (\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \widehat{\otimes} L^2([0, T]))} \subseteq L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$$

$$\left(\widehat{\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}}} \right) \otimes L^2([0, T]) \subseteq \widehat{\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} (\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \otimes L^2([0, T]))}$$

tartalmazások, és az utolsó halmaz zártága miatt

$$L^2(\Omega, \mathcal{F}) \widehat{\otimes} L^2([0, T]) = \left(\widehat{\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}}} \right) \widehat{\otimes} L^2([0, T]) \subseteq \widehat{\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} (\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \otimes L^2([0, T]))}$$

is teljesül, következésképpen

$$L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]}) = \widehat{\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} (\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \widehat{\otimes} L^2([0, T]))}.$$

3.2.2. Jelölés. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, illetve $\mathcal{F} := \sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$. Tetszőleges $n \in \mathbb{N}$ esetén jelölje J_n , illetve \mathcal{J}_n az $L^2(\Omega) \rightarrow \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}}$, illetve $L^2 \rightarrow \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \hat{\otimes} L^2([0, T])$ ortogonális projekciókat.

3.2.3. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, és jelölje \mathcal{F} a $\sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$ σ -algebrát. Ekkor a következők teljesülnek:

(i) Minden $n \in \mathbb{N}$ esetén $\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \subseteq \mathbb{D}^{1,2}$, továbbá tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ és $f \in \mathcal{L}^2([0, T]^n)$ -re

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(I_n(f)) \in \mathcal{H}_{n-1}^{\mathbf{W}} \hat{\otimes} L^2([0, T]).$$

(ii) $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ esetén minden $n \in \mathbb{N}$ -re

$$\mathcal{J}_n(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)) = \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_{n+1}(F)).$$

(iii) $F \in L^2(\Omega)$ esetén $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ pontosan akkor teljesül ha a $\sum_{n=0}^{\infty} n \|J_n(F)\|_{L^2(\Omega)}^2$ sorösszeg véges, és ekkor

$$\|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2 = \sum_{n=0}^{\infty} n \|J_n(F)\|_{L^2(\Omega)}^2.$$

Bizonyítás. (i) A $\mathcal{H}_0^{\mathbf{W}} \subseteq \mathbb{S}^{\mathbf{W}} \subseteq \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ tartalmazás az előbbi halmazok definíciója alapján teljesül. Legyen $n \in \mathbb{N}^+$ és $(A_j)_{j=1}^n \in (\mathcal{B}_{[0, T]})^n$, továbbá $f := \chi_{\prod_{j=1}^n A_j}$. Ekkor

$$I_n^{\mathbf{W}}(f) = \prod_{j=1}^n \mathbf{W}(\chi_{A_j}^{\bullet}),$$

következésképpen, ha $n \geq 2$, akkor

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(I_n^{\mathbf{W}}(f)) = \sum_{j=1}^n \left(\prod_{\substack{k=1 \\ k \neq j}}^n \mathbf{W}(\chi_{A_k}^{\bullet}) \right) \otimes \chi_{A_j}^{\bullet} = \frac{1}{(n-1)!} \sum_{\sigma \in \mathbb{S}_n} I_{n-1} \left(\chi_{\prod_{j=1}^{n-1} A_{\sigma(j)}} \right) \otimes \chi_{A_{\sigma(n)}},$$

valamint $n = 1$ esetén

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(I_1^{\mathbf{W}}(f)) = \chi_{\Omega}^{\bullet} \otimes \chi_{A_1}^{\bullet}.$$

Az $I_n^{\mathbf{W}}$ és $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}$ leképezések linearitása miatt tetszőleges $g \in \mathcal{E}([0, T]^n)$ esetén, a Fubini-tétel és a 2.1.7. Állítás alapján

$$\begin{aligned} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(I_n^{\mathbf{W}}(g))\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2 &= \int_{[0, T]} \|n I_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{g}(\cdot, t))\|_{L^2(\Omega)}^2 d\lambda(t) = \\ &= \int_{[0, T]} n^2 (n-1)! \|\tilde{g}(\cdot, t)\|_{L^2([0, T]^{n-1})}^2 d\lambda(t) = n \cdot n! \|\tilde{g}\|_{L^2([0, T]^n)}^2 = n \|I_n^{\mathbf{W}}(g)\|_{L^2(\Omega)}^2. \end{aligned} \quad (3.1)$$

Az $I_n^{\mathbf{W}}$ leképezés folytonossága, $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}$ operátor zártsága és a 2.1.2. Állítás miatt $\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \subseteq \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$, továbbá a $\mathcal{H}_{n-1}^{\mathbf{W}} \widehat{\otimes} L^2([0, T])$ altér zártsága miatt az állítás második fele is következik.

(ii) Legyen $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$, $n \in \mathbb{N}$ és $G \in I_n^{\mathbf{W}} \langle \mathcal{E}([0, T]^n) \rangle \subseteq \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$, továbbá $\varphi \in L^2([0, T])$. Ekkor a 3.1.12. Állítás alapján, kihasználva, hogy $G\mathbf{W}(\varphi) \in \bigoplus_{j=0}^{n+1} \mathcal{H}_j$ (lásd 2.1.11. Következmény)

és $n \geq 1$ esetén $\mathbb{D}^{\mathbf{W}}(G) \in \mathcal{H}_{n-1}^{\mathbf{W}}$, továbbá bevezetve az $F_{n+1} := \sum_{k=0}^{n+1} J_k(F)$ jelölést

$$\begin{aligned} (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | G \otimes \varphi)_{L^2(\Omega \times [0, T])} &= \mathbb{E}(FG\mathbf{W}(\varphi)) - \mathbb{E}(F(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2(\Omega)}) = \\ &= \mathbb{E}(F_{n+1}G\mathbf{W}(\varphi)) - \mathbb{E}(F_{n+1}(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2(\Omega)}) = (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_{n+1}) | G \otimes \varphi)_{L^2(\Omega \times [0, T])}. \end{aligned}$$

Mivel $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_{n+1}) = \sum_{k=0}^{n+1} \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_k(F))$ és (i) alapján minden $k \in \mathbb{N}^+$ és $k \leq n+1$ esetén $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_k(F)) \in \mathcal{H}_{k-1}^{\mathbf{W}} \widehat{\otimes} L^2([0, T])$, ezért

$$(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | G \otimes \varphi)_{L^2(\Omega \times [0, T])} = (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_{n+1}(F)) | G \otimes \varphi)_{L^2(\Omega \times [0, T])},$$

tehát – hivatkozva arra, hogy $I_n^{\mathbf{W}} \langle \mathcal{E}([0, T]^n) \rangle \otimes L^2([0, T])$ sűrű $\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \widehat{\otimes} L^2([0, T])$ -ben – kapjuk, hogy $\mathcal{J}_n(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)) = \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_{n+1}(F))$.

(iii) Legyen $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$. Tetszőleges $n \in \mathbb{N}$ esetén az $I_n^{\mathbf{W}}$ leképezés folytonossága, valamint a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}$ operátor zártsága miatt a 3.1. egyenlőség minden $g \in \mathcal{L}^2([0, T])$ esetén teljesül. Ez alapján

$$\begin{aligned} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2 &= \sum_{n=0}^{\infty} \|\mathcal{J}_n(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F))\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2 = \sum_{n=0}^{\infty} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_n(F))\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2 = \\ &= \sum_{n=0}^{\infty} n \|J_n(F)\|_{L^2(\Omega)}^2. \end{aligned}$$

Megfordítva, tegyük fel, hogy $F \in L^2(\Omega)$, és a $\sum_{n=0}^{\infty} n \|J_n(F)\|_{L^2(\Omega)}^2$ sorösszeg véges. Ekkor a $\sum_{n \in \mathbb{N}} J_n(F)$ sor $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ szerint konvergál F -hez, továbbá a $\sum_{n \in \mathbb{N}} \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_n(F))$ sor Cauchy $L^2(\Omega \times [0, T])$ -ben, tehát $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$. ■

Megjegyzés. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $n \in \mathbb{N}^+$ és $f \in \mathcal{E}([0, T]^n)$. Az előző állítás (i) részének bizonyításából (illetve $I_n^{\mathbf{W}}$ és $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}$ linearitásából) következik, hogy ha $D_t^{\mathbf{W}}(I_n^{\mathbf{W}}(f))$ a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(I_n^{\mathbf{W}}(f))$ egy reprezentánsa, akkor λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ esetén

$$D_t^{\mathbf{W}}(I_n^{\mathbf{W}}(f)) = n I_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f}(\cdot, t)). \quad (3.2)$$

Mivel a 3.1. egyenlőség tetszőleges $g \in \mathcal{L}^2([0, T])$ esetén is teljesül, a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}$ leképezés folytonos a \mathcal{H}_n altéren, ezért – az $I_{n-1}^{\mathbf{W}}$ leképezés folytonosságát kihasználva – a 3.2. egyenlőség tetszőleges $f \in \mathcal{L}^2([0, T]^n)$ esetén is teljesül. $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}$ zártságából adódóan kapjuk a következőt:

3.2.4. Következmény. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat és $F \in L^2(\Omega)$, továbbá minden $n \in \mathbb{N}$ esetén $f_n \in \mathcal{L}^2([0, T]^n)$ olyan, hogy $F = \sum_{n=0}^{\infty} I_n^{\mathbf{W}}(f_n)$, ahol a határérték a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ norma szerint értendő. $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ pontosan akkor teljesül ha a

$$\sum_{n=0}^{\infty} n \|I_n(f_n)\|_{L^2(\Omega)} = \sum_{n=0}^{\infty} n \|\tilde{f}_n\|_{\mathcal{L}^2([0, T]^n)}$$

sörösszeg véges. Továbbá, ha $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és $D_t^{\mathbf{W}}(F)$ jelöli a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)$ egy reprezentánsát, akkor λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ esetén

$$D_t^{\mathbf{W}}(F) = \sum_{n=1}^{\infty} n I_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f}_n(\cdot, t)),$$

ahol a határérték a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ norma szerint értendő.

3.2.5. Lemma. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és $\varphi \in \mathcal{L}^2([0, T])$. Ekkor $F\mathbf{W}(\varphi^\bullet) \in L^2(\Omega)$.

Bizonyítás. A feltétel és a 3.2.3. Állítás alapján a $\sum_{n=0}^{\infty} n \|J_n(F)\|_{L^2(\Omega)}^2$ sörösszeg véges. Minden $n \in \mathbb{N}$ esetén legyen $f_n \in \mathcal{L}^2([0, T]^n)$ olyan, hogy $J_n(F) = I_n^{\mathbf{W}}(f_n)$. Ekkor a 2.1.11. Következmény miatt tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ esetén

$$J_n(F)\mathbf{W}(\varphi^\bullet) = I_{n+1}^{\mathbf{W}}(f_n \otimes \varphi) + n I_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f}_n \otimes_1 \varphi).$$

A 2.1.7. Állítás és a \sim leképezés norma nem-növelő tulajdonsága alapján

$$\begin{aligned} \sum_{n=1}^{\infty} \|I_{n+1}^{\mathbf{W}}(f_n \otimes \varphi)\|_{L^2(\Omega)}^2 &\leq \sum_{n=1}^{\infty} (n+1)! \|f_n \otimes \varphi\|_{\mathcal{L}^2([0, T]^{n+1})}^2 = \sum_{n=1}^{\infty} (n+1)! \|f_n\|_{\mathcal{L}^2([0, T]^n)}^2 \|\varphi\|_{\mathcal{L}^2([0, T])}^2 = \\ &= \|\varphi\|_{\mathcal{L}^2([0, T])}^2 \sum_{n=1}^{\infty} (n+1) \|I_n^{\mathbf{W}}(f_n)\|_{L^2(\Omega)}^2 \leq 2 \|\varphi\|_{\mathcal{L}^2([0, T])}^2 \sum_{n=1}^{\infty} n \|J_n(F)\|_{L^2(\Omega)}^2 = \\ &= 2 \|\varphi\|_{\mathcal{L}^2([0, T])}^2 \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2, \end{aligned}$$

és hasonlóan

$$\begin{aligned} \sum_{n=1}^{\infty} \|n I_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f}_n \otimes_1 \varphi)\|_{L^2(\Omega)}^2 &\leq \sum_{n=1}^{\infty} n^2 (n-1)! \|\tilde{f}_n \otimes_1 \varphi\|_{L^2([0, T]^{n-1})}^2 \leq \\ &\leq \sum_{n=1}^{\infty} n \cdot n! \|\tilde{f}_n\|_{L^2([0, T]^n)}^2 \|\varphi\|_{L^2([0, T])}^2 = \|\varphi\|_{L^2([0, T])}^2 \sum_{n=1}^{\infty} n \|I_n^{\mathbf{W}}(f_n)\|_{L^2(\Omega)}^2 = \\ &= \|\varphi\|_{L^2([0, T])}^2 \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2. \end{aligned}$$

Tehát a $\sum_{n \in \mathbb{N}^+} I_{n+1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f}_n \otimes \varphi)$ és a $\sum_{n \in \mathbb{N}^+} n I_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f}_n \otimes_1 \varphi)$ vektorsorok konvergensek $L^2(\Omega)$ -ban, következésképpen a $\sum_{n \in \mathbb{N}} J_n(F) \mathbf{W}(\varphi^\bullet)$ sor is konvergens $L^2(\Omega)$ -ban, elég belátnunk, hogy az összege $F \mathbf{W}(\varphi^\bullet)$. Valóban, a Cauchy – Schwarz-egyenlőtlenség miatt

$$\begin{aligned} & \limsup_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E} \left(\left| \sum_{k=0}^n J_k(F) \mathbf{W}(\varphi^\bullet) - F \mathbf{W}(\varphi^\bullet) \right| \right) \leq \\ & \leq \limsup_{n \rightarrow \infty} \left(\mathbb{E} \left(\left| \sum_{k=0}^n J_k(F) - F \right|^2 \right) \mathbb{E} (\mathbf{W}(\varphi^\bullet)^2) \right)^{\frac{1}{2}} = 0, \end{aligned}$$

tehát a $\sum_{n \in \mathbb{N}} J_n(F) \mathbf{W}(\varphi^\bullet)$ sor a $\|\cdot\|_{L^1(\Omega)}$ norma szerint konvergál $F \mathbf{W}(\varphi^\bullet)$ -hez, így a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ norma szerint is $F \mathbf{W}(\varphi^\bullet)$ -hez konvergál (ez a következtetés szintén a Cauchy – Schwarz-egyenlőtlenség, valamint a $\mathbb{P}(\Omega) < \infty$ felhasználásával látható be), tehát $F \mathbf{W}(\varphi^\bullet) \in L^2(\Omega)$. ■

3.2.6. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $F, G \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és $\varphi \in L^2([0, T])$. Ekkor

$$\mathbb{E}(G(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \mathbb{E}(FG \mathbf{W}(\varphi)) - \mathbb{E}(F(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2([0, T])}).$$

Bizonyítás. Legyen $(G_n)_{n \in \mathbb{N}}$ olyan $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ -ben haladó sorozat, amelyre

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|G_n - G\|_{L^2(\Omega)} = 0 \quad \text{és} \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G_n) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} = 0$$

teljesül. Az előző lemma alapján $F \mathbf{W}(\varphi) \in L^2(\Omega)$, így

$$\begin{aligned} \mathbb{E}(G(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) &= \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}(G_n(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}(FG_n \mathbf{W}(\varphi)) - \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}(F(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G_n) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \\ &= \mathbb{E}(FG \mathbf{W}(\varphi)) - \mathbb{E}(F(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2([0, T])}). \quad \blacksquare \end{aligned}$$

3.2.7. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, jelölje \mathcal{F} a $\sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$ σ -algebrát, továbbá legyen $A \in \mathcal{B}_{[0, T]}$, $\mathcal{F}_A := \sigma((\mathbf{W}(\chi_B))_{B \subseteq A, B \in \mathcal{B}_{[0, T]}})$, $\chi_A^{\otimes n} := \chi_{\prod_{j=1}^n A}$ és $F \in L^2(\Omega, \mathcal{F})$, és minden $n \in \mathbb{N}$ esetén $f_n \in \mathcal{L}^2([0, T]^n)$ olyan, hogy

$F = \sum_{n=0}^{\infty} I_n^{\mathbf{W}}(f_n)$, ahol a határérték a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ norma szerint értendő. Ekkor

$$\mathbb{E}(F | \mathcal{F}_A) = \sum_{n=0}^{\infty} I_n^{\mathbf{W}}(f_n \cdot \chi_A^{\otimes n}),$$

ahol a határérték szintén a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ norma szerint értendő. Továbbá, ha $F \in \mathbb{D}^{1,2}$, akkor $\mathbb{E}(F | \mathcal{F}_A) \in \mathbb{D}^{1,2}$ és ha $D_t^{\mathbf{W}}$ jelöli a megfelelő Malliavin-deriváltak egy reprezentánsát, akkor λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ esetén

$$D_t^{\mathbf{W}}(\mathbb{E}(F | \mathcal{F}_A)) = \mathbb{E}(D_t^{\mathbf{W}}(F) | \mathcal{F}_A) \chi_A(t).$$

Bizonyítás. Legyen $n \in \mathbb{N}^+$ és $(A_j)_{j=1}^n$ olyan $\mathcal{B}_{[0,T]}$ -beli halmazrendszer, amelynek minden tagjára teljesül, hogy diszjunkt A -tól vagy része A -nak. Ekkor a feltételes várható érték tulajdonságai alapján

$$\begin{aligned} & \mathbb{E}\left(I_n^{\mathbf{W}}(\chi_{\prod_{j=1}^n A_j}) \mid \mathcal{F}_A\right) = \\ & = \mathbb{E}\left(\prod_{j=1}^n \mathbf{W}(\chi_{A_j}) \mid \mathcal{F}_A\right) = \begin{cases} \prod_{j=1}^n \mathbf{W}(\chi_{A_j}) & , \text{ ha minden } j \in \mathbb{N}, 1 \leq j \leq n \text{ esetén } A_j \subseteq A \\ 0 & , \text{ egyébként.} \end{cases} \end{aligned}$$

Mivel tetszőleges $f \in \mathcal{E}([0, T]^n)$ felírható úgy, hogy az összeadandóiban szereplő karakterisztikus függvények a fenti tulajdonsággal rendelkezzenek, ezért $I_n^{\mathbf{W}}$ linearitása miatt

$$\mathbb{E}(I_n^{\mathbf{W}}(f) \mid \mathcal{F}_A) = I_n^{\mathbf{W}}(f \cdot \chi_A^{\otimes n}).$$

Mivel $\mathcal{E}([0, T]^n)$ sűrű $\mathcal{L}^2([0, T]^n)$ -ben, az I_n , továbbá a feltételes várható érték, és a $\chi_A^{\otimes n}$ -nel való szorzás operátor folytonossága miatt az előző egyenlőség teljesül tetszőleges $f \in \mathcal{L}^2([0, T]^n)$ esetén is. Ismét kihasználva a feltételes várható érték folytonosságát

$$\mathbb{E}(F \mid \mathcal{F}_A) = \sum_{n=0}^{\infty} \mathbb{E}(I_n^{\mathbf{W}}(f) \mid \mathcal{F}_A) = \sum_{n=0}^{\infty} I_n^{\mathbf{W}}(f_n \cdot \chi_A^{\otimes n}).$$

Az állítás második felének bizonyításához jelölje $D^{\mathbf{W}}$ a megfelelő Malliavin-deriváltak egy reprezentánsát, és tegyük fel, hogy $F \in \mathbb{D}^{1,2}$. Az imént bizonyítottak miatt $\mathbb{E}(F \mid \mathcal{F}_A) \in \mathbb{D}^{1,2}$, továbbá felhasználva a 3.2.4. Következményt, λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ esetén

$$D_t^{\mathbf{W}}(\mathbb{E}(F \mid \mathcal{F}_A)) = \sum_{n=1}^{\infty} n I_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f}_n \cdot \chi_A^{\otimes n}) = \sum_{n=1}^{\infty} n I_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{f}_n \cdot \chi_A^{\otimes(n-1)}) \chi_A(t) = \mathbb{E}(D_t^{\mathbf{W}} \mid \mathcal{F}_A) \chi_A(t),$$

ahol a második egyenlőségnél kihasználtuk, hogy minden $n \in \mathbb{N}$ esetén I_n folytonos. ■

3.2.8. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $n \in \mathbb{N}^+$, illetve $\varphi \in \mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$ olyan, hogy minden $N \in \mathbb{N}^+$ és

$$\sigma : \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq N\} \rightarrow \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq n\}$$

esetén $\partial_\sigma \varphi$ korlátos, továbbá $(F_j)_{j=1}^n$ egy $\mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ -beli rendszer. Ekkor $\varphi((F_j)_{j=1}^n) \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi((F_j)_{j=1}^n)) = \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((F_k)_{k=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j).$$

Bizonyítás. (I) Tegyük fel, hogy $(F_j)_{j=1}^n$ egy $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ -beli rendszer. Belátjuk, hogy ebben a speciális esetben teljesül az állítás. Feltehető, hogy létezik olyan $q \in \mathbb{N}$, valamint $\mathcal{C}_p^\infty(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$ -beli $(f_j)_{j=1}^n$ és $L^2([0, T])$ -beli $(h_i)_{i=1}^q$ rendszerek, hogy tetszőleges $j \in \mathbb{N}$, $1 \leq j \leq n$ esetén $F_j = f_j((\mathbf{W}(h_i))_{i=1}^q)$. Ekkor $\varphi((F_j)_{j=1}^n) \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi((F_k)_{k=1}^n)) = \sum_{i=1}^q \partial_i (\varphi \circ (f_k)_{k=1}^n)((\mathbf{W}(h_l))_{l=1}^q) \otimes h_i =$$

$$\begin{aligned}
&= \sum_{i=1}^q \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((f_k((\mathbf{W}(h_l))_{l=1}^q))_{k=1}^n) \partial_i f_j((\mathbf{W}(h_l))_{l=1}^q) \otimes h_i = \\
&= \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((f_k((\mathbf{W}(h_l))_{l=1}^q))_{k=1}^n) \sum_{i=1}^q \partial_i f_j((\mathbf{W}(h_l))_{l=1}^q) \otimes h_i = \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((F_k)_{k=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j)
\end{aligned}$$

(II) Most feloldjuk az előző részben tett megkötést. Tetszőleges $j \in \mathbb{N}$, $1 \leq j \leq n$ esetén legyen $(F_{j,k})_{k \in \mathbb{N}}$ olyan $\mathbb{S}^{\mathbf{W}}$ -ben haladó sorozat, hogy

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \|F_{j,k} - F_j\|_{L^2(\Omega)} = 0 \quad \text{és} \quad \lim_{k \rightarrow \infty} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_{j,k}) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} = 0.$$

Ekkor tetszőleges $j \in \mathbb{N}$, $1 \leq j \leq n$ esetén

$$\begin{aligned}
&\limsup_{k \rightarrow \infty} \|\partial_j \varphi((F_{i,k})_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_{j,k}) - \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} \leq \\
&\leq \limsup_{k \rightarrow \infty} \|\partial_j \varphi((F_{i,k})_{i=1}^n)\|_{L^\infty(\Omega)} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_{j,k}) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} + \\
&\quad + \limsup_{k \rightarrow \infty} \|(\partial_j \varphi((F_{i,k})_{i=1}^n) - \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n)) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} = \\
&= \limsup_{k \rightarrow \infty} \|(\partial_j \varphi((F_{i,k})_{i=1}^n) - \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n)) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} = 0,
\end{aligned}$$

ahol az utolsó egyenlőségnél a Lebesgue-tételt használtuk. Azt kaptuk, hogy

$$\limsup_{k \rightarrow \infty} \left\| \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((F_{i,k})_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_{j,k}) - \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j) \right\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} = 0,$$

tehát az operátor lezártjának definíciója, és a bizonyítás első része alapján $\varphi((F_j)_{j=1}^n) \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi((F_j)_{j=1}^n)) = \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j). \quad \blacksquare$$

3.2.9. Lemma. *Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, jelölje \mathcal{F} a $\sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$ σ -algebrát, továbbá legyen $(F_n)_{n \in \mathbb{N}}$ egy $\mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ -ben haladó sorozat, $F \in L^2(\Omega)$, és tegyük fel, hogy*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|F_n - F\|_{L^2(\Omega)} = 0 \quad \text{és} \quad \sup_{n \in \mathbb{N}} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} < \infty$$

Ekkor $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n) \rightarrow \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)$ ($n \rightarrow \infty$) az $L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$ tér gyenge topológiája szerint.

Bizonyítás. A Fatou-lemma és a J_n operátor folytonossága alapján

$$\sum_{k=0}^{\infty} k \|J_k(F)\|_{L^2(\Omega)}^2 \leq \liminf_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^{\infty} k \|J_k(F_n)\|_{L^2(\Omega)}^2 = \liminf_{n \rightarrow \infty} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2 < \infty,$$

tehát a 3.2.3. Állítás alapján $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$.

Legyen $u \in L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$, és $\varepsilon \in \mathbb{R}^+$ tetszőleges, valamint $N \in \mathbb{N}^+$ olyan, hogy

$$\left\| \sum_{k=N}^{\infty} \mathcal{J}_k(u) \right\|_{L^2(\Omega)} \cdot \left(\|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} + \sup_{n \in \mathbb{N}} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} \right) \leq \varepsilon$$

Ekkor, kihasználva a \mathcal{J}_k operátor és a skalárszorítás folytonosságát

$$\begin{aligned} & \limsup_{n \rightarrow \infty} \left| \left(u \mid \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n) \right)_{L^2(\Omega \times [0, T])} \right| \leq \\ & \leq \limsup_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^{\infty} \left| \left(\mathcal{J}_k(u) \mid \mathcal{J}_k(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n)) \right)_{L^2(\Omega \times [0, T])} \right| \leq \\ & \leq \limsup_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^{N-1} \left| \left(u \mid \mathcal{J}_k(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n)) \right)_{L^2(\Omega \times [0, T])} \right| + \\ & + \limsup_{n \rightarrow \infty} \left| \sum_{k=N}^{\infty} \left(\mathcal{J}_k(u) \mid \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n) \right)_{L^2(\Omega \times [0, T])} \right| = \\ & = \limsup_{n \rightarrow \infty} \left| \left(\sum_{k=N}^{\infty} \mathcal{J}_k(u) \mid \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n) \right)_{L^2(\Omega \times [0, T])} \right| \leq \\ & \leq \left\| \sum_{k=N}^{\infty} \mathcal{J}_k(u) \right\|_{L^2(\Omega)} \cdot \left(\|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} + \sup_{n \in \mathbb{N}} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_n)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} \right) \leq \varepsilon, \end{aligned}$$

amiből már adódik az állítás. ■

A következő tétel kimondása előtt megjegyezzük, hogy a Rademacher-tétel értelmében tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$ esetén egy \mathbb{R}^n -en értelmezett, \mathbb{R} -de érkező Lipschitz-függvény λ -majdnem minden $x \in \mathbb{R}^n$ -re differenciálható x -ben.

3.2.10. Tétel. (Malliavin-deriváltra vonatkozó láncszabály)

Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, jelölje \mathcal{F} a $\sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$ σ -algebrát, továbbá legyen $n \in \mathbb{N}^+$, illetve $\varphi : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ Lipschitz-függvény, és $K \in \mathbb{R}^+$ olyan, hogy minden $x, y \in \mathbb{R}^n$ esetén

$$|\varphi(x) - \varphi(y)| \leq K|x - y|$$

teljesül, továbbá $(F_i)_{i=1}^n$ egy $\mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ -beli rendszer, amelynek eloszlása abszolút folytonos az n -dimenziós Lebesgue-mértékre nézve. Ekkor $\varphi((F_i)_{i=1}^n) \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi((F_i)_{i=1}^n)) = \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j).$$

Bizonyítás. Legyen Z egy n -dimenziós standard normális eloszlású valószínűségi változó, továbbá tetszőleges $k \in \mathbb{N}^+$ és $x \in \mathbb{R}^n$ esetén

$$\varphi_k(x) := \mathbb{E} \left(\varphi \left(x - \frac{1}{n} Z \right) \right) = \left(\frac{n}{2\pi} \right)^{\frac{n}{2}} \int_{\mathbb{R}^n} \varphi(y) e^{-\frac{n^2(y-x)^2}{2}} d\lambda(y).$$

Ekkor minden $k \in \mathbb{N}^+$ esetén φ_k végtelenszer differenciálható, minden iterált parciális deriváltja korlátos, és az elsőrendű parciális deriváltak abszolút értéke K -val becsülhető felülről. A 3.2.8. Állítás alapján minden $k \in \mathbb{N}^+$ esetén $\varphi_k((F_i)_{i=1}^n) \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi_k((F_i)_{i=1}^n)) = \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi_k((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j),$$

következésképpen

$$\|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi_k((F_i)_{i=1}^n))\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} \leq K \sum_{j=1}^n \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j)\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}.$$

Mivel

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \|\varphi_k((F_i)_{i=1}^n) - \varphi((F_i)_{i=1}^n)\|_{L^2(\Omega)} \quad \text{és} \quad \sup_{k \in \mathbb{N}} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi_k((F_i)_{i=1}^n))\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} < \infty$$

az előző lemma alapján $\varphi((F_i)_{i=1}^n) \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi_k((F_i)_{i=1}^n)) \rightarrow \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi((F_i)_{i=1}^n)) \quad (k \rightarrow \infty)$$

az $L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$ tér gyenge topológiája szerint. Tetszőleges $j \in \mathbb{N}$, $1 \leq j \leq n$ és Lebesgue-majdnem minden $x \in \mathbb{R}^n$ esetén $\lim_{k \rightarrow \infty} \partial_j \varphi_k(x) = \partial_j \varphi(x)$, így – kihasználva, hogy $(F_i)_{i=1}^n$ eloszlása abszolút folytonos az n -dimenziós Lebesgue-mértékre nézve – a Lebesgue-tétel alkalmazásával kapjuk, hogy

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \|\partial_j \varphi_k((F_i)_{i=1}^n) - \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n)\|_{L^2(\Omega)} = 0.$$

Ebből adódóan minden $j \in \mathbb{N}$, $1 \leq j \leq n$ esetén

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \|\partial_j \varphi_k((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j) - \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j)\|_{L^1(\Omega \times [0, T])} = 0,$$

és az iménti sorozat $\|\cdot\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}$ normában való korlátossága folytán

$$\partial_j \varphi_k((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j) \rightarrow \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j) \quad (k \rightarrow \infty)$$

az $L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$ tér gyenge topológiája szerint, így

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(\varphi((F_i)_{i=1}^n)) = \sum_{j=1}^n \partial_j \varphi((F_i)_{i=1}^n) \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F_j). \blacksquare$$

4. Szkorohod-integrál

Ebben a fejezetben a Malliavin-derivált operátor adjungáltjáról lesz szó. Néhány alapvető tulajdonságának bizonyítása után belátjuk a témakör – pénzügyi alkalmazások szempontjából – legfontosabb tételét, a Clark – Ocone-formulát.

4.1. A Szkorohod-integrál értelmezése és tulajdonságai

Ha $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat és $\mathcal{F} := \sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$, akkor a 3.1.3. Megjegyzés szerint a $D^{\mathbf{W}} : L^2(\Omega, \mathcal{F}) \rightarrow L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$ lineáris operátor sűrűn értelmezett, így az 1.3.5. Állítás alapján értelmezhető az adjungáltja.

4.1.1. Definíció. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat és jelölje \mathcal{F} a $\sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$ σ -algebrát. Ekkor a $\delta^{\mathbf{W}} := (D^{\mathbf{W}})^*$ lineáris operátort (\mathbf{W} szerinti) **divergenciának** vagy **Szkorohod-integrál operátornak** nevezzük.

4.1.2. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat és jelölje \mathcal{F} a $\sigma((\mathbf{W}(f))_{f \in L^2([0, T])})$ σ -algebrát. Ekkor a következők teljesülnek:

(i) Minden $n \in \mathbb{N}$ esetén $\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \widehat{\otimes} L^2([0, T]) \subseteq \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$ és

$$\delta^{\mathbf{W}} \langle \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \widehat{\otimes} L^2([0, T]) \rangle \subseteq \mathcal{H}_{n+1}^{\mathbf{W}}.$$

(ii) Tetszőleges $u \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$ és $n \in \mathbb{N}$ esetén

$$J_{n+1}(\delta^{\mathbf{W}}(u)) = \delta^{\mathbf{W}}(J_n(u)).$$

(iii) $u \in L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F} \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$ esetén $u \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$ pontosan akkor teljesül ha a $\sum_{n=0}^{\infty} \|\delta^{\mathbf{W}}(J_n(u))\|_{L^2(\Omega)}^2$ sorösszeg véges.

Bizonyítás. (i) Legyen $n \in \mathbb{N}$ és $u \in \mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \widehat{\otimes} L^2([0, T])$, valamint $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$. Ekkor – kihasználva $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}|_{\mathcal{H}_{n+1}^{\mathbf{W}}}$ folytonosságát –

$$\begin{aligned} (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | u)_{L^2(\Omega \times [0, T])} &= \left(\sum_{k=0}^{\infty} \mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_k(F)) \Big| u \right)_{L^2(\Omega \times [0, T])} = (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_{n+1}(F)) | u)_{L^2(\Omega \times [0, T])} = \\ &= \left(J_{n+1}(F) \Big| (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}|_{\mathcal{H}_{n+1}^{\mathbf{W}}})^*(u) \right)_{L^2(\Omega)} = \left(F \Big| (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}|_{\mathcal{H}_{n+1}^{\mathbf{W}}})^*(u) \right)_{L^2(\Omega)}, \end{aligned}$$

tehát az adjungált operátor definíciója alapján $u \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$ és

$$\delta^{\mathbf{W}}(u) = (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}|_{\mathcal{H}_{n+1}^{\mathbf{W}}})^*(u) \in \mathcal{H}_{n+1}^{\mathbf{W}}.$$

(ii) Legyen $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és $u \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$. Ekkor

$$(F | J_{n+1}(\delta^{\mathbf{W}}(u)))_{L^2(\Omega)} = (J_{n+1}(F) | \delta^{\mathbf{W}}(u))_{L^2(\Omega)} = (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_{n+1}(F)) | u)_{L^2(\Omega \times [0, T])} =$$

$$= (\mathcal{J}_n(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)) | u)_{L^2(\Omega \times [0, T])} = (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \mathcal{J}_n(u))_{L^2(\Omega \times [0, T])} = (F | \delta^{\mathbf{W}}(\mathcal{J}_n(u)))_{L^2(\Omega)},$$

azaz – mivel $\mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ sűrű lineáris altér – $J_{n+1}(\delta^{\mathbf{W}}(u)) = \delta^{\mathbf{W}}(\mathcal{J}_n(u))$.

(iii) Legyen $u \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$, ekkor a Pitagorasz-tétel alapján, kihasználva, hogy $J_0(\delta^{\mathbf{W}}(u)) = 0$

$$\|\delta^{\mathbf{W}}(u)\|_{L^2(\Omega)}^2 = \sum_{n=0}^{\infty} \|J_n(\delta^{\mathbf{W}}(u))\|_{L^2(\Omega)}^2 = \sum_{n=0}^{\infty} \|\delta^{\mathbf{W}}(\mathcal{J}_n(u))\|_{L^2(\Omega)}^2,$$

tehát a szükségességet beláttuk.

Az elégségességhez tegyük fel, hogy a $\sum_{n=0}^{\infty} \|\delta^{\mathbf{W}}(\mathcal{J}_n(u))\|_{L^2(\Omega)}^2$ sorösszeg véges és legyen

$G := \sum_{n=0}^{\infty} \delta^{\mathbf{W}}(\mathcal{J}_n(u))$, ekkor tetszőleges $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ esetén

$$\begin{aligned} (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | u)_{L^2(\Omega \times [0, T])} &= \sum_{n=0}^{\infty} (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | J_n(u))_{L^2(\Omega \times [0, T])} = \sum_{n=0}^{\infty} (F | \delta^{\mathbf{W}}(J_n(u)))_{L^2(\Omega)} = \\ &= (F | G)_{L^2(\Omega)}, \end{aligned}$$

tehát $u \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$ és $\delta^{\mathbf{W}}(u) = G$. ■

4.1.3. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat. Ekkor a következők teljesülnek:

(i) Ha $G \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és $\varphi \in L^2([0, T])$, akkor $G \otimes \varphi \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$ és

$$\delta^{\mathbf{W}}(G \otimes \varphi) = F\mathbf{W}(\varphi) - (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}.$$

(ii) Tetszőleges $n \in \mathbb{N}^+$, $f \in L^2([0, T]^{n+1})$ és $u \in L^2(\Omega \times [0, T])$ esetén, ha $(I_n^{\mathbf{W}}(f(\cdot, t)))_{t \in [0, T]}$ az u egy reprezentánsa, akkor $u \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$ és $\delta^{\mathbf{W}}(u) = I_{n+1}^{\mathbf{W}}(f)$.

Bizonyítás. (i) Legyen $F, G \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}}^{1,2}$ és $\varphi \in L^2([0, T])$. A 3.2.6. Állítás alapján

$$\begin{aligned} (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | G \otimes \varphi)_{L^2(\Omega \times [0, T])} &= \mathbb{E}(G(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F) | \varphi)_{L^2([0, T])}) = \\ &= \mathbb{E}(FG\mathbf{W}(\varphi)) - \mathbb{E}(F(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(G) | \varphi)_{L^2([0, T])}), \end{aligned}$$

tehát az adjungált definíciója alapján teljesül az állítás.

(ii) Legyen $n \in \mathbb{N}^+$, $g \in \mathcal{L}^2([0, T]^n)$ és $\varphi \in \mathcal{L}^2([0, T])$. A 3.2.4. Következmény (és az előtte lévő megjegyzés) alapján

$$(\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(I_n^{\mathbf{W}}(g)) | \varphi^\bullet)_{L^2([0, T])} = \int_{[0, T]} nI_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{g}(\cdot, t))\varphi(t)d\lambda(t) = nI_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{g} \otimes_1 \varphi),$$

ahol az utolsó egyenlőség $I_{n-1}^{\mathbf{W}}$ folytonossága miatt teljesül. Az (i) állítás és a 2.1.11. Következmény alapján

$$\delta^{\mathbf{W}}(I_n^{\mathbf{W}}(g) \otimes \varphi^\bullet) = I_n^{\mathbf{W}}(g)\mathbf{W}(\varphi^\bullet) - (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(I_n^{\mathbf{W}}(g)) | \varphi^\bullet)_{L^2([0, T])} =$$

$$= I_{n+1}^{\mathbf{W}}(g \otimes \varphi) + nI_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{g} \otimes_1 \varphi) - nI_{n-1}^{\mathbf{W}}(\tilde{g} \otimes_1 \varphi) = I_{n+1}^{\mathbf{W}}(g \otimes \varphi),$$

következésképpen tetszőleges $f \in \mathcal{E}([0, T]^{n+1})$ esetén, ha $(I_n^{\mathbf{W}}(f(\cdot, t)))_{t \in [0, T]}$ egy reprezentánsa $u \in L^2(\Omega \times [0, T])$ -nek, akkor $\delta^{\mathbf{W}}(u) = I_{n+1}^{\mathbf{W}}(f)$. Mivel

$$\text{span} \left\{ I_n^{\mathbf{W}} \left(\chi_{\prod_{j=1}^n A_j} \right) \otimes \chi_{A_{n+1}}^\bullet \mid (A_j)_{j=1}^{n+1} \text{ diszjunkt } \mathcal{B}_{[0, T]} \text{-beli rendszer} \right\}$$

sűrű $\mathcal{H}_n^{\mathbf{W}} \hat{\otimes} L^2([0, T])$ -ben, ezért (ii) is teljesül. ■

4.1.4. Állítás. Legyen $\mathbf{W} : L^2([0, T]) \rightarrow L^2(\Omega)$ izonormális Gauss-folyamat, $A, B \in \mathcal{B}_{[0, T]}$ diszjunkt halmazok, $\mathcal{F}_A := \sigma((\mathbf{W}(\chi_C))_{C \subseteq A, C \in \mathcal{B}_{[0, T]}})$ és $\xi \in L^2(\Omega, \mathcal{F}_A)$. Ekkor

$$\delta^{\mathbf{W}}(\xi \otimes \chi_B^\bullet) = \xi \mathbf{W}(\chi_B^\bullet).$$

Bizonyítás. A 3.2.7. Állítás alapján minden $n \in \mathbb{N}$ esetén legyen $f_n \in \mathcal{L}^2([0, T]^n)$ olyan, hogy $F = \sum_{n=0}^{\infty} I_n^{\mathbf{W}}(f_n \cdot \chi_A^{\otimes n})$, ahol a határérték a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ norma szerint értendő. Ekkor az előző állítás alapján tetszőleges $n \in \mathbb{N}$ esetén

$$\delta^{\mathbf{W}}(\mathcal{J}_n(\xi \otimes \chi_B)) = J_n(\xi) \mathbf{W}(\chi_B^\bullet) - (\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(J_n(\xi)) \mid \chi_B^\bullet)_{L^2([0, T])} = J_n(\xi) \mathbf{W}(\chi_B^\bullet),$$

ahol az utolsó egyenlőségnél ismét a 3.2.7. Állítást használtuk. Továbbá minden $n \in \mathbb{N}^+$ esetén $-I_n^{\mathbf{W}}$ folytonossága és \mathbf{W} tulajdonságai miatt –

$$\|J_n(\xi) \mathbf{W}(\chi_B^\bullet)\|_{L^2(\Omega)}^2 = \|J_n(\xi)\|_{L^2(\Omega)}^2 \lambda(B),$$

így a 4.1.2. Állítás szerint $\xi \otimes \chi_B^\bullet \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}})$, és $\delta^{\mathbf{W}}$ zárt operátor (lásd 1.3.8. Állítás), amiből már adódik a bizonyítandó állítás. ■

4.1.5. Következmény. Legyen \mathbf{W}^T a Wiener-folyamat által meghatározott izonormális Gauss-folyamat $[0, T]$ -n, $s, t \in \mathbb{R}_+$, $0 \leq s \leq t \leq T$, $\mathcal{F}_s := \sigma((W(u))_{u \in [0, s]})$ és $\xi \in L^2(\Omega, \mathcal{F}_s)$. Ekkor

$$\delta^{\mathbf{W}^T}(\xi \otimes \chi_{[s, t]}^\bullet) = \xi(W(t) - W(s)).$$

4.2. A Clark – Ocone-formula

Megállapodunk abban, hogy a továbbiakban \mathbf{W}^T jelöli Wiener-folyamat által meghatározott izonormális Gauss-folyamatot $[0, T]$ -n, és tetszőleges $t \in [0, T]$ esetén $\mathcal{F}_t := \sigma((W(u))_{u \in [0, t]})$.

4.2.1. Definíció. Az $u \in L^2(\Omega \times [0, T])$ -t *egyszerűnek* nevezzük, ha létezik olyan

$N \in \mathbb{N}^+$, valamint $(t_j)_{j=1}^N$ $[0, T]$ -beli monoton növekvő rendszer és $(\xi_j)_{j=0}^{N-1} \in \prod_{j=1}^{N-1} L^\infty(\Omega, \mathcal{F}_{t_j})$,

hogy

$$u = \sum_{j=0}^{N-1} \xi_j \otimes \chi_{[t_j, t_{j+1}]}^\bullet.$$

4.2.2. Állítás. Legyen $u \in L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F}_T \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$, és tegyük fel, hogy létezik $(\mathcal{F}_t)_{t \in [0, T]}$ -hez adaptált reprezentációja (azaz olyan \hat{u} reprezentációja, amelyre teljesül, hogy minden $t \in [0, T]$ esetén $\hat{u}(t) \in \mathcal{F}_t$ mérhető). Ekkor

$$\delta^{\mathbf{W}^T}(u) = \int_0^T u dW.$$

Bizonyítás. A feltétel szerint létezik olyan $(u_n)_{n \in \mathbb{N}} \subset L^2(\Omega \times [0, T], \mathcal{F}_T \otimes \mathcal{B}_{[0, T]})$ -ben haladó sorozat, hogy minden $n \in \mathbb{N}$ esetén u_n egyszerű és $\lim_{n \rightarrow \infty} \|u_n - u\|_{L^2(\Omega)} = 0$ (lásd [4] 132. oldal 2.4 Lemma). A 4.1.5. Következmény, valamint a Wiener-folyamat szerinti integrál és a $\delta^{\mathbf{W}^T}$ linearitása miatt minden $n \in \mathbb{N}$ esetén $u_n \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}^T})$

$$\delta^{\mathbf{W}^T}(u_n) = \int_0^T u_n dW$$

teljesül. A $\left(\int_0^T u_n dW \right)_{n \in \mathbb{N}}$ sorozat konvergens $L^2(\Omega)$ -ban, tehát $\delta^{\mathbf{W}^T}$ zártasága miatt $u \in \text{Dom}(\delta^{\mathbf{W}^T})$, továbbá a Wiener-folyamat szerinti integrál definíciója alapján

$$\delta^{\mathbf{W}^T}(u) = \lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^T u_n dW = \int_0^T u dW,$$

ahol a határérték a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ norma szerint értendő. ■

4.2.3. Tétel. (Clark – Ocone-formula) Legyen $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}^T}^{1,2}$, továbbá $(D_t(F))_{t \in [0, T]}$ jelölje $\mathbf{D}^{\mathbf{W}}(F)$ egy reprezentációját, és tegyük fel, hogy az $u \in L^2(\Omega \times [0, T])$ egy reprezentációja $(\mathbb{E}(D_t(F) | \mathcal{F}_t))_{t \in [0, T]}$. Ekkor

$$F = \mathbb{E}(F) + \int_0^T u dW.$$

Bizonyítás. (I) Legyen $p \in \mathbb{N}^+$, belátjuk, hogy tetszőleges $f \in \mathcal{L}^2([0, T]^p)$ esetén, ha $(D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f)))_{t \in [0, T]}$ jelöli a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}(I_p^{\mathbf{W}^T}(f))$ egy reprezentációját és $u \in L^2(\Omega \times [0, T])$ egy reprezentációja $(\mathbb{E}(D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f)) | \mathcal{F}_t))_{t \in [0, T]}$, akkor

$$\delta^{\mathbf{W}^T}(u) = I_p^{\mathbf{W}^T}(f).$$

Ehhez megjegyezzük, hogy ha

$$\mathcal{I} := \left\{ \prod_{j=1}^p I_j \mid (I_j)_{j=1}^p \text{ [0, T]-beli intervallumok rendszere} \right\},$$

akkor $\sigma(\mathcal{I}) = \mathcal{B}_{[0,T]^p}$, tehát a 2.3.4. Állításhoz hasonlóan bizonyítható, hogy az

$$\mathcal{E}(\mathcal{I}) := \text{span}\left\{\chi_{\prod_{j=1}^p A_j} \mid (A_j)_{j=1}^p \text{ [0, T]-beli diszjunkt intervallumok rendszere}\right\}$$

altér sűrű $\mathcal{L}^2([0, T]^p)$ -ben. Legyen $t \in [0, T]$ és tegyük fel, hogy $(A_j)_{j=1}^p$ olyan diszjunkt intervallumok rendszere, hogy minden $j \in \mathbb{N}$, $1 \leq j \leq N-1$ esetén $\sup A_j \leq \inf A_{j+1}$ és $1 \leq j \leq N$ esetén $A_j \subseteq [0, t]$ vagy $A_j \cap [0, t] = \emptyset$, továbbá

$$D_t\left(I_p^{\mathbf{W}^T}\left(\chi_{\prod_{j=1}^p A_j}\right)\right) := \sum_{j=1}^p \prod_{\substack{k=1 \\ k \neq j}}^p \mathbf{W}(\chi_{A_k}^\bullet) \chi_{A_j}(t).$$

Ekkor $\left(D_t\left(I_p^{\mathbf{W}^T}\left(\chi_{\prod_{j=1}^p A_j}\right)\right)\right)_{t \in [0, T]}$ a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}\left(I_p^{\mathbf{W}^T}\left(\chi_{\prod_{j=1}^p A_j}\right)\right)$ egy reprezentánsa, továbbá a feltételes várható érték és a Wiener-folyamat tulajdonságai miatt – az üres indexhalmazon vett szorzatot 1-nek értelmezve –

$$\begin{aligned} \mathbb{E}\left(D_t\left(I_p^{\mathbf{W}^T}\left(\chi_{\prod_{j=1}^p A_j}\right)\right) \mid \mathcal{F}_t\right) &= \sum_{j=1}^p \chi_{A_j}(t) \prod_{\substack{k=1 \\ k < j}}^p \mathbf{W}(\chi_{A_k}^\bullet) \mathbb{E}\left(\prod_{\substack{k=1 \\ k > j}}^p \mathbf{W}(\chi_{A_k}^\bullet) \mid \mathcal{F}_t\right) = \\ &= I_{p-1}^{\mathbf{W}^T}\left(\chi_{\prod_{j=1}^p A_j}\right) \chi_{A_p}(t). \end{aligned}$$

A $\mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}$ és $I_p^{\mathbf{W}^T}$ operátorok linearitása miatt tetszőleges $g \in \mathcal{E}(\mathcal{I})$ esetén teljesül a bizonyítandó állítás. Legyen most $f \in \mathcal{L}^2([0, T]^p)$, $(D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f)))_{t \in [0, T]}$ jelölje a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}(I_p^{\mathbf{W}^T}(f))$ egy reprezentánsát, és tegyük fel, hogy $(\mathbb{E}(D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f)) \mid \mathcal{F}_t))_{t \in [0, T]}$ az $u \in L^2(\Omega \times [0, T])$ egy reprezentánsa. Az előzőek alapján vehetünk olyan $\mathcal{E}(\mathcal{I})$ -ben haladó $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ sorozatot, amelyre teljesül, hogy $\lim_{n \rightarrow \infty} \|f_n - f\|_{\mathcal{L}^2([0, T]^p)} = 0$. Ekkor $I_p^{\mathbf{W}^T}$ folytonossága miatt $I_p^{\mathbf{W}^T}(f) = \lim_{n \rightarrow \infty} I_p^{\mathbf{W}^T}(f_n)$, ahol a határérték a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ norma szerint értendő. Minden $n \in \mathbb{N}$ esetén jelölje $(D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f_n)))_{t \in [0, T]}$ a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}(I_p^{\mathbf{W}^T}(f_n))$ egy reprezentánsát és legyen $u_n \in L^2(\Omega \times [0, T])$ olyan, hogy $(\mathbb{E}(D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f_n)) \mid \mathcal{F}_t))_{t \in [0, T]}$ egy reprezentánsa. Ekkor a feltételes várható értékre vonatkozó Jensen-egyenlőtlenség, a Fubini-tétel, és a feltételes várható érték linearitása és a $\|\cdot\|_{L^1(\Omega)}$ norma szerinti izometrikussága miatt

$$\begin{aligned} \limsup_{n \rightarrow \infty} \|u_n - u\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2 &= \limsup_{n \rightarrow \infty} \mathbb{E}\left(\int_0^T \left|\mathbb{E}(D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f_n)) \mid \mathcal{F}_t) - \mathbb{E}(D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f)) \mid \mathcal{F}_t)\right|^2 d\lambda(t)\right) \leq \\ &\leq \limsup_{n \rightarrow \infty} \int_0^T \mathbb{E}\left(\left|D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f_n)) - D_t(I_p^{\mathbf{W}^T}(f))\right|^2\right) d\lambda(t) = \\ &= \limsup_{n \rightarrow \infty} \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}(I_p^{\mathbf{W}^T}(f_n)) - \mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}(I_p^{\mathbf{W}^T}(f))\|_{L^2(\Omega \times [0, T])} = 0, \end{aligned}$$

ahol az utolsó egyenlőségénél kihasználtuk, hogy $\mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}$ folytonos a $\mathcal{H}_p^{\mathbf{W}^T}$ altéren.

(II) Legyen $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}^T}^{1,2}$. Ekkor az előző állítás alapján – D -vel jelölve a megfelelő Malliavin-deriváltak egy reprezentánsát –

$$F = \sum_{p=0}^{\infty} J_p(F) = \mathbb{E}(F) + \sum_{p=1}^{\infty} \int_0^T \mathbb{E}(D_t(J_p(F)) | \mathcal{F}_t) dW(t),$$

ahol a határérték a $\|\cdot\|_{L^2(\Omega)}$ szerint értendő. Belátjuk, hogy határérték és a sztochasztikus integrál cseréje elvégezhető. Ehhez legyen minden $p \in \mathbb{N}^+$ esetén $u_p \in L^2(\Omega \times [0, T])$ olyan, hogy egy reprezentánsa $\mathbb{E}(D_t(J_p(F)))_{t \in [0, T]}$. Ekkor minden $p \in \mathbb{N}^+$ esetén, a feltételes várható érték tulajdonságaiból adódóan

$$\begin{aligned} \|u_p\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2 &= \mathbb{E} \left(\int_0^T |\mathbb{E}(D_t(J_p(F)) | \mathcal{F}(t))|^2 d\lambda(t) \right) \leq \mathbb{E} \left(\int_0^T \mathbb{E}(|D_t(J_p(F))|^2 | \mathcal{F}(t)) d\lambda(t) \right) = \\ &= \|\mathbf{D}^{\mathbf{W}^T}(J_p(F))\|_{L^2(\Omega \times [0, T])}^2, \end{aligned}$$

tehát a négyzetgyökvonás után – kihasználva $F \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}^T}^{1,2}$ -t – kapjuk, hogy a $\sum_{n \in \mathbb{N}} u_n$ vektorsor abszolút konvergens, tehát – mivel normált tér pontosan akkor teljes, ha minden benne haladó abszolút konvergens sor konvergens – konvergens is $L^2(\Omega \times [0, T])$ -ben így a Wiener-folyamat szerinti integrál definíciója miatt a csere elvégezhető. Folytatva az egyenlőséget:

$$\begin{aligned} F &= \int_0^T \sum_{p=1}^{\infty} \mathbb{E}(D_t(J_p(F)) | \mathcal{F}_t) dW(t) = \mathbb{E}(F) + \int_0^T \sum_{p=1}^{\infty} \mathbb{E}(J_{p-1}(D_t(F)) | \mathcal{F}_t) dW(t) = \\ &= \mathbb{E}(F) + \int_0^T \mathbb{E}(D_t(F) | \mathcal{F}_t) dW(t). \blacksquare \end{aligned}$$

5. Alkalmazás

Ebben a fejezetben a pénzügyi modell tárgyalása után megvizsgáljuk a részben replikáló portfóliók problémáját, nevezetesen azt, hogy mit mondhatunk abban az esetben, amikor a befektető kisebb kezdődőkével rendelkezik, mint ami egy adott kifizetésfüggvényhez tartozó replikáló portfólió létrehozásához szükséges. Kiderül, hogy a Malliavin-kalkulus segítségével vanilla call, illetve visszatekintő put opció esetén tetszőleges kezdőtőkéhez felírható az a részben replikáló portfólió, amely egy adott hasznosságfüggvény mellett minimalizálja a befektető veszteségének várható értékét.

5.1. A Black – Scholes-modell

A továbbiakban jelöljön $(W(t))_{t \in [0, T]}$ egy $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbb{P})$ feletti Wiener-folyamatot, és minden $t \in [0, T]$ esetén $\mathcal{F}_t := \sigma(W(u))_{u \in [0, t]}$ és ha $(X(t))_{t \in [0, T]}$, $(a(t))_{t \in [0, T]}$ és $(b(t))_{t \in [0, T]}$ sztochasztikus folyamatok, akkor $t \in [0, T]$ esetén

$$dX(t) = a(t)dt + b(t)dW(t)$$

jelölés az

$$X(t) - X(0) = \int_0^t a(s)d\lambda(s) + \int_0^t b(s)dW(s)$$

kifejezés rövidítése (feltéve, hogy az utóbbi értelmes), illetve hasonlóan abban az esetben is, ha W helyén tetszőleges Itô-folyamat áll.

Legyen $\mu \in \mathbb{R}$, $r, s \in \mathbb{R}_+$ és $\sigma \in \mathbb{R}^+$, továbbá $(B(t))_{t \in [0, T]}$ és $(S(t))_{t \in [0, T]}$ olyanok, hogy minden $t \in [0, T]$ -re

$$\begin{aligned} dB(t) &= rB(t)dt, & B(0) &= 1 \\ dS(t) &= \mu S(t)dt + \sigma S(t)dW(t), & S(0) &= s \end{aligned}$$

B -re bankbetétként, S -re pedig részvényként vagy részvényár-folyamatként fogunk hivatkozni. Az egyenletek megoldása után azt kapjuk, hogy minden $t \in [0, T]$ -re

$$B(t) = e^{rt} \quad \text{és} \quad S(t) = s \cdot e^{(\mu - \frac{\sigma^2}{2})t + \sigma W(t)}.$$

Egy $\pi = ((\alpha(t))_{t \in [0, T]}, (\beta(t))_{t \in [0, T]})$ párt *stratégiának* vagy *portfóliónak* nevezünk, ha minden $t \in [0, T]$ esetén $\alpha(t)$ és $\beta(t)$ is \mathcal{F}_t -mérhető, továbbá α és β , mint $\Omega \times [0, T] \rightarrow \mathbb{R}$ függvények $\mathcal{F}_T \otimes \mathcal{B}_{[0, T]}$ mérhetőek és

$$\int_0^T |\beta(t)|^2 d\lambda(t) < \infty, \quad \int_0^T |\alpha(t)| d\lambda(t) < \infty$$

teljesül \mathbb{P} -majdnem mindenütt. Legyen $\pi = ((\alpha(t))_{t \in [0, T]}, (\beta(t))_{t \in [0, T]})$ egy stratégia, és minden $t \in [0, T]$ esetén

$$V^\pi(t) := \alpha(t)B(t) + \beta(t)S(t).$$

Ekkor a V^π -t a stratégia *értékfolyamatának* nevezzük. A π stratégia *önfinanszírozó*, ha tetszőleges $t \in [0, T]$ esetén

$$dV^\pi(t) = \alpha(t)dB(t) + \beta(t)dS(t).$$

Legyen $\theta := \frac{\mu-r}{\sigma}$ és tetszőleges $t \in [0, T]$ esetén legyen

$$W_0(t) := W(t) + \theta t$$

$$Z_0(t) := \exp\left(-\theta W(t) - \frac{1}{2}\theta^2 t\right) = \exp\left(\theta W_0(t) - \frac{1}{2}\theta^2 t\right).$$

Ekkor a Girszanov-tétel szerint a

$$\mathbb{P}_0 : \mathcal{A} \rightarrow \mathbb{R}_+; \quad A \mapsto \int_A Z_0(T) d\mathbb{P}$$

leképezés egy olyan \mathbb{P} -vel ekvivalens mérték (azaz a 0-mértékű halmazok megegyeznek a két mérték szerint), amely szerint $(W_0(t))_{t \in [0, T]}$ Wiener-folyamat, továbbá az eszközárzás alaptétele segítségével belátható, hogy $\left(\frac{S(t)}{B(t)}, \mathcal{F}_t\right)_{t \in [0, T]}$ martingál a \mathbb{P}_0 mértékre nézve. A \mathbb{P}_0 szerinti várható értéket \mathbb{E}_0 jelöli, és $\left(\frac{S(t)}{B(t)}\right)_{t \in [0, T]}$ -re *diszkontált részvényár-folyamatként* fogunk hivatkozni.

Az integrálreprezentációs tétel segítségével belátható, hogy tetszőleges $C \in \mathcal{L}^2(\Omega, \mathcal{F}_T)$ esetén létezik olyan π önfinanszírozó stratégia, amelyre teljesül, hogy $V^\pi(T) = C$, és ekkor $V^\pi(0) = \mathbb{E}_0\left(\frac{C}{B(T)}\right)$. Ebben az esetben π -t *replikáló stratégiának* vagy *replikáló portfóliónak* nevezzük. Szemléletesen: $V^\pi(0)$ az az összeg, amit a 0 időpontban befektetve és π stratégiát követve a befektető T időpontban C értékű portfólióval rendelkezik.

Az említett integrálreprezentációs tétel bizonyítása nem konstruktív, így az előző fejezetben bizonyított Clark–Ocone-formula (4.2.3. Tétel) többek között azért fontos, mert segítségével meg tudunk adni (az itt felvázoltnál általánosabb körülmények között is) egy konkrét replikáló portfóliót. (Fellépnek azonban bizonyos technikai nehézségek, ugyanis a Clark–Ocone-formulát a W_0 (\mathbb{P}_0 szerinti) Wiener-folyamatra szeretnénk alkalmazni és előfordulhat, hogy az általa generált filtráció – jelöljük $(\mathcal{F}_t^0)_{t \in [0, T]}$ -vel – szűkebb, mint a W által generált, és emiatt C nem feltétlenül lesz \mathcal{F}_T^0 -mérhető, ezért ennek tárgyalására nem térünk ki.)

5.2. Részleges replikálás

A továbbiakban azt a problémát szeretnénk modellezni, amikor a 0 időpontban a befektető $\mathbb{E}_0\left(\frac{C}{B(T)}\right)$ -nál kisebb kezdőtökével indítja a portfólióját (legyen ez $x < \mathbb{E}_0\left(\frac{C}{B(T)}\right)$), és azt vizsgáljuk, hogy a T időpontban C -hez képest mennyi a veszteség értéke, azaz $(C - V^\pi(T))^+$, ahol

$$\pi \in \mathcal{A}(x) := \{\pi' \text{ önfinanszírozó stratégia} \mid V^{\pi'}(0) = x\}.$$

Természetes feltevés, hogy a befektető veszteséggel szembeni toleranciája nem lineáris, ezért ennek mérésére egy $g : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$ szigorúan konvex, folytonosan differenciálható függvényt, amelyre teljesül, hogy $g(0) = 0$ és a $\lim_{x \rightarrow \infty} g(x) = \infty$, $\mathbb{E}(g(C)) < \infty$, $g'(0) = 0$ technikai feltételek.

Ekkor a probléma két részre bontható: az

$$\inf_{\pi \in \mathcal{A}(x)} \mathbb{E}(g((C - V^\pi(T))^+))$$

értékhez tartozó optimális $V^\pi(T)$ meghatározása, illetve a V^π -t előállító, azaz C -hez és x -hez tartozó *részleges replikáló portfólió* megadása. Az első rész megoldása a Malliavin-kalkulus használata nélkül történik, így ez a mi szempontunkból érdektelen, csak az ide vonatkozó állítást közöljük.

5.2.1. Állítás. *Legyen g a fenti tulajdonságokkal rendelkező függvény, $C \in \mathcal{L}^2(\Omega)$ és $C_0 := \mathbb{E}_0\left(\frac{C}{B(T)}\right)$. Minden $t \in [0, T]$ esetén legyen*

$$H_0(t) := \frac{Z_0(t)}{B(t)},$$

valamint jelölje G az

$$\mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}; \quad z \mapsto \mathbb{E}_0 \left(e^{-rT} C \cdot \chi_{[zH_0(T) > g'(C)]} + (g')^{-1}(zH_0(T)) \cdot \chi_{[g'(0) \leq zH_0(T) \leq g'(C)]} \right)$$

függvényt és

$$\zeta := \inf\{z \in \mathbb{R}^+ \mid G(z) = C_0 - x\}.$$

Létezik olyan $\hat{\pi}$ önfinanszírozó stratégia, amelyre teljesül, hogy

$$\inf_{\pi \in \mathcal{A}(x)} \mathbb{E}(g(C - V^\pi(T))) = \mathbb{E}(g(C - V^{\hat{\pi}}(T))),$$

és ekkor

$$V^{\hat{\pi}}(T) = \left(C - (g')^{-1}(\zeta H_0(T)) \right)^+.$$

Bizonyítás. [11] 3. rész. ■

Rátérünk a második rész tárgyalására. Legyen

$$g : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+; \quad z \mapsto \frac{z^2}{2}.$$

Ekkor g -re teljesülnek a fenti tulajdonságok. A következő, önfinanszírozó portfóliókról szóló lemma bizonyítása után két speciális C választása esetén vizsgáljuk a részben replikáló portfólió problémáját.

5.2.2. Lemma. *Legyen \mathbf{W}_0 a W_0 Wiener-folyamat által generált izonormális Gauss-folyamat, $\pi = (\alpha, \beta)$ önfinanszírozó stratégia, és tegyük fel, hogy $(V^\pi(T))^\bullet \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}_0}^{1,2}$. Ha $\left(D_t^{\mathbf{W}_0} \left(\frac{V^\pi(T)}{B(T)} \right) \right)_{t \in [0, T]}$ jelöli $\mathbf{D}^{\mathbf{W}_0} \left(\left(\frac{V^\pi(T)}{B(T)} \right)^\bullet \right)$ egy reprezentánsát, akkor*

$$(\beta(t))^\bullet = \frac{B(t)}{\sigma(S(t))^\bullet} \mathbb{E}_0 \left(D_t^{\mathbf{W}_0} \left(\frac{V^\pi(T)}{B(T)} \right) \middle| \mathcal{F}_t^0 \right)$$

λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ esetén.

Bizonyítás. Minden $t \in [0, T]$ esetén

$$\alpha(t) = \frac{V^\pi(t) - \beta(t)S(t)}{B(t)} \quad \text{és} \quad dW(t) = -\frac{\mu - r}{\sigma}dt + dW_0(t),$$

tehát – mivel π önfinanszírozó stratégia –

$$\begin{aligned} dV^\pi(t) &= \alpha(t)dB(t) + \beta dS(t) = \alpha(t)rB(t)dt + \beta(t)\mu S(t)dt + \beta(t)\sigma S(t)dW(t) = \\ &= \alpha(t)rB(t)dt + \beta(t)\mu S(t)dt - \beta(t)(\mu - r)S(t)dt + \beta(t)\sigma S(t)dW_0(t) = \\ &= \alpha(t)rB(t)dt + \beta(t)rS(t)dt + \beta(t)\sigma S(t)dW_0(t) = V^\pi(t)r dt + \beta(t)\sigma S(t)dW_0(t). \end{aligned}$$

Tetszőleges $t \in [0, T]$ esetén

$$d\left(\frac{1}{B(t)}\right) = -r\frac{1}{B(t)}dt,$$

így az Itô-formula szerint

$$\begin{aligned} d\left(\frac{V^\pi(t)}{B(t)}\right) &= V^\pi(t)d\left(\frac{1}{B(t)}\right) + \frac{1}{B(t)}dV^\pi(t) = \\ &= -V^\pi(t)r\frac{1}{B(t)} + \frac{1}{B(t)}V^\pi(t)r dt + \frac{\beta(t)}{B(t)}\sigma S(t)dW_0(t) = \frac{\beta(t)}{B(t)}\sigma S(t)dW_0(t). \end{aligned}$$

A Clark–Ocone-formula alapján (4.2.3. Tétel) λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ -re

$$\mathbb{E}_0\left(D_t^{\mathbf{W}_0}\left(\frac{V^\pi(T)}{B(T)}\right) \middle| \mathcal{F}_t^0\right) = \frac{(\beta(t))^\bullet}{B(t)}\sigma(S(t))^\bullet,$$

amiből átrendezéssel adódik a lemma állítása. ■

Vanilla call opció

Legyen C egy $K > 0$ kötési árfolyamú európai call opció kifizetésfüggvénye, azaz $C := (S(T) - K)^+$. Az 5.2.1. Állítás alapján – mivel $(g')^{-1} = id_{\mathbb{R}_+}$ –, ha $\hat{\pi}$ jelöli a C -hez és x -hez tartozó részleges replikáló portfóliót, akkor (ζ -t az előbbihez hasonlóan definiálva)

$$V^{\hat{\pi}}(T) = \left((S(T) - K)^+ - \zeta H_0(T)\right)^+ = \left(S(T) - K - \zeta H_0(T)\right)^+.$$

5.2.3. Lemma. *Legyen \mathbf{W}_0 a W_0 Wiener-folyamat által generált izonormális Gauss-folyamat és $a, b \in \mathbb{R}$. Ekkor $(\exp(aW_0(T) + b))^\bullet \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}_0}^{1,2}$ és*

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}_0}\left(\left(\exp(aW_0(T) + b)\right)^\bullet\right) = a\left(\exp(aW_0(T) + b)\right)^\bullet \otimes \chi_{[0, T]}^\bullet$$

Bizonyítás. A függvények és ekvivalenciaosztályok kompozíciójáról szóló definíció alapján

$$\left(\exp(aW_0(T) + b) \right)^\bullet = \exp \left(a\mathbf{W}_0(\chi_{[0,T]}^\bullet) + b \right)$$

Minden $n \in \mathbb{N}$ esetén legyen

$$F_n := \sum_{k=0}^n \frac{\left(a\mathbf{W}_0(\chi_{[0,T]}^\bullet) + b \right)^k}{k!}.$$

A Lebesgue-tétel alkalmazásával kapjuk, hogy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left\| \exp \left(a\mathbf{W}_0(\chi_{[0,T]}^\bullet) + b \right) - F_n \right\|_{L_2(\Omega)} = 0.$$

Mivel minden $n \in \mathbb{N}$ esetén $F_n \in \mathbb{S}^{\mathbf{W}_0}$, így

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}_0}(F_n) = a \sum_{k=0}^{n-1} \frac{\left(a\mathbf{W}_0(\chi_{[0,T]}^\bullet) + b \right)^k}{k!} \otimes \chi_{[0,T]}^\bullet,$$

következésképpen

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left\| a \exp \left(a\mathbf{W}_0(\chi_{[0,T]}^\bullet) + b \right) \otimes \chi_{[0,T]}^\bullet - \mathbf{D}^{\mathbf{W}_0}(F_n) \right\|_{L_2(\Omega \times [0,T])} = 0,$$

tehát az operátor lezártjának definíciója alapján $\exp \left(a\mathbf{W}_0(\chi_{[0,T]}^\bullet) + b \right) \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}_0}^{1,2}$ és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}} \left(\exp \left(a\mathbf{W}_0(\chi_{[0,T]}^\bullet) + b \right) \right) = a \exp \left(a\mathbf{W}_0(\chi_{[0,T]}^\bullet) + b \right) \otimes \chi_{[0,T]}^\bullet. \blacksquare$$

5.2.4. Lemma. Legyen $a, b, c, d \in \mathbb{R}$, $a, c > 0$, $b \geq 0$ és $b < 0$, valamint jelölje f az

$$\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; \quad z \mapsto ce^{az} - de^{bz}$$

függvényt. Ekkor tetszőleges $B \in \mathcal{B}_{\mathbb{R}}$, $\lambda(B) = 0$ esetén $\lambda \left(f^{-1} \langle B \rangle \right) = 0$ (és f folytonossága miatt $f^{-1} \langle B \rangle \in \mathcal{B}_{\mathbb{R}}$ is teljesül).

Bizonyítás. Mivel f differenciálható és tetszőleges $z \in \mathbb{R}$ esetén

$$f'(z) = ace^{az} - bde^{bz} > 0,$$

ezért f szigorúan monoton növekvő, tehát invertálható, és f^{-1} folytonos ([5] 7.7.3 Következmény), tehát az inverzfüggvény differenciálhatóságáról szóló tétel alapján f^{-1} folytonosan differenciálható, következésképpen – a Lagrange-közéértéktétel alkalmazásával adódik, hogy – bármely kompakt intervallumra vett megszorítása Lipschitz-függvény, így tetszőleges Lebesgue 0-mértékű halmaz f^{-1} általi képe is Lebesgue 0-mértékű. \blacksquare

5.2.5. Állítás. Legyen \mathbf{W}_0 a W_0 Wiener-folyamat által generált izonormális Gauss-folyamat, és tegyük fel, hogy $V^{\hat{\pi}}(T) \in \mathcal{L}^2(\Omega, \mathcal{F}_T^0)$. Ekkor $(V^{\hat{\pi}}(T))^\bullet \in \mathbb{D}_{\mathbf{W}_0}^{1,2}$ és

$$\mathbf{D}^{\mathbf{W}_0} \left((V^{\hat{\pi}}(T))^\bullet \right) = (\sigma S(T) + \zeta \theta H_0(T))^\bullet \chi_{[S(T) \geq K - \zeta H_0(T)]}^\bullet \otimes \chi_{[0, T]}^\bullet.$$

Bizonyítás. Legyen

$$\varphi : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; \quad z \mapsto (z - K)^+,$$

és $F := S(T) - \zeta H_0(T)$. Belátjuk, hogy F eloszlása abszolút folytonos a Lebesgue-mértékre nézve. Ehhez legyen $B \in \mathcal{B}_{\mathbb{R}}$ olyan, hogy $\lambda(B) = 0$, továbbá

$$f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; \quad z \mapsto e^{\sigma z + (r - \frac{\sigma^2}{2})T} - \theta e^{-\theta z - (r - \frac{\sigma^2}{2})T}$$

Az előző lemma miatt $\lambda\left(\overset{-1}{f} \langle B \rangle\right) = 0$, és mivel $W_0(T)$ eloszlása abszolút folytonos a Lebesgue-mértékre nézve

$$\mathbb{P}\left(\overset{-1}{F} \langle B \rangle\right) = \mathbb{P}\left(W_0^{-1}(T) \left\langle \overset{-1}{f} \langle B \rangle \right\rangle\right) = 0.$$

Mivel φ Lipschitz-függvény, és λ -majdnem minden $z \in \mathbb{R}$ esetén $\varphi'(z) = \chi_{[K, \infty[}(z)$, a Malliavin-deriváltra vonatkozó láncszabályt (3.2.10. Tétel) alkalmazva $\varphi(F^\bullet)$ -re, az 5.2.3. Lemma alapján teljesül az állítás. ■

5.2.6. Állítás. Legyen \mathbf{W}_0 a W_0 Wiener-folyamat által generált izonormális Gauss-folyamat, $\hat{\pi} = (\hat{\alpha}, \hat{\beta})$ az 5.2.1. Állításban szereplő optimális stratégia, és tegyük fel, hogy $V^{\hat{\pi}}(T) \in \mathcal{L}^2(\Omega, \mathcal{F}_T^0)$. Ha $\left(D_t^{\mathbf{W}_0} \left(\frac{V^{\hat{\pi}}(T)}{B(T)}\right)\right)_{t \in [0, T]}$ jelöli $\mathbf{D}^{\mathbf{W}_0} \left(\left(\frac{V^{\hat{\pi}}(T)}{B(T)}\right)^\bullet\right)$ egy reprezentációját, akkor λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ -re

$$(\hat{\beta}(t))^\bullet = \frac{B(t)}{\sigma(S(t))^\bullet} (\sigma S(T) + \zeta \theta H_0(T))^\bullet \chi_{[S(T) \geq K - \zeta H_0(T)]}^\bullet$$

Bizonyítás. Következik az 5.2.5. Állításból és az 5.2.2. Lemmából. ■

Visszatekintő put opció

Legyen most C egy visszatekintő (lookback) put opció kifizetésfüggvénye, azaz

$$C := M_{0, T} - S(T),$$

ahol tetszőleges $s, t \in [0, T]$, $s \leq t$ esetén $M_{s, t} := \sup_{v \in [s, t]} S(v)$. Ha $\hat{\pi}$ jelöli a C -hez és x -hez tartozó részleges replikáló portfóliót, akkor az 5.2.1. Állítás alapján

$$V^{\hat{\pi}}(T) = \left(M_{0, T} - S(T) - \zeta H_0(T)\right)^+.$$

5.2.7. Állítás. Legyen \mathbf{W}_0 a W_0 Wiener-folyamat által generált izonormális Gauss-folyamat, és tegyük fel, hogy $V^{\hat{\pi}}(T) \in \mathcal{L}^2(\Omega, \mathcal{F}_T^0)$. Ha $(D_t^{\mathbf{W}_0}(V^{\hat{\pi}}(T)))_{t \in [0, T]}$ jelöli $\mathbf{D}^{\mathbf{W}_0}((V^{\hat{\pi}}(T))^\bullet)$ egy reprezentánsát, akkor

$$D_t^{\mathbf{W}_0}(V^{\hat{\pi}}(T)) = (\sigma V^{\hat{\pi}}(T))^\bullet - \sigma M_{0,t}^\bullet \chi_{[M_{0,t} \geq M_{t,T}]}^\bullet \chi_{[S(T) + \zeta H_0(T) < M_{0,t}]}^\bullet + (\sigma + \theta) \zeta H_0(T)^\bullet \chi_{[M_{0,T} \geq S(T) + \zeta H_0(T)]}^\bullet$$

Bizonyítás. Mivel $(M_{0,T}, S(T) - \zeta H_0(T))$ eloszlása abszolút folytonos a kétdimenziós-, továbbá $M_{0,T}$ eloszlása abszolút folytonos az egydimenziós Lebesgue-mértékre nézve ([10] 109. oldal, Proposition 2.1.11), a láncszabály (3.2.10. Tétel) a [10] könyv 109. oldalán található Proposition 2.1.10, valamint az 5.2.5. Állítás bizonyításában található gondolatmenet alkalmazásával adódik, hogy

$$\begin{aligned} D_t^{\mathbf{W}_0}(V^{\hat{\pi}}(T)) &= \chi_{[M_{0,T} \geq S(T) + \zeta H_0(T)]}^\bullet \chi_{[M_{t,T} \geq M_{0,t}]}^\bullet \sigma M_{0,T}^\bullet - \chi_{[M_{0,T} \geq S(T) + \zeta H_0(T)]}^\bullet (\sigma S(T) + \theta \zeta H_0(T))^\bullet = \\ &= (\sigma V^{\hat{\pi}}(T))^\bullet - \sigma M_{0,t}^\bullet \chi_{[M_{0,t} \geq M_{t,T}]}^\bullet \chi_{[S(T) + \zeta H_0(T) < M_{0,t}]}^\bullet + (\sigma + \theta) \zeta H_0(T)^\bullet \chi_{[M_{0,T} \geq S(T) + \zeta H_0(T)]}^\bullet. \blacksquare \end{aligned}$$

5.2.8. Állítás. Legyen \mathbf{W}_0 a W_0 Wiener-folyamat által generált izonormális Gauss-folyamat, és tegyük fel, hogy $V^{\hat{\pi}}(T) \in \mathcal{L}^2(\Omega, \mathcal{F}_T^0)$, valamint jelölje $(D_t^{\mathbf{W}_0}(V^{\hat{\pi}}(T)))_{t \in [0, T]}$ a $\mathbf{D}^{\mathbf{W}_0}((V^{\hat{\pi}}(T))^\bullet)$ egy reprezentánsát Ekkor λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ esetén

$$\begin{aligned} (\hat{\beta}(t))^\bullet &= \frac{B(T)(V^{\hat{\pi}}(t))^\bullet}{(S(t))^\bullet} - \frac{B(t)M_{0,t}^\bullet}{(S(t))^\bullet} \mathbb{P}_0\left([M_{0,t} \geq M_{t,T}] \cap [S(T) + \zeta H_0(T) < M_{0,t}] \mid \mathcal{F}_t^0\right) + \\ &\quad + \left(1 + \frac{\theta}{\sigma}\right) \zeta \mathbb{E}_0\left(H_0(T)^\bullet \chi_{[M_{0,T} \geq S(T) + \zeta H_0(T)]}^\bullet \mid \mathcal{F}_t^0\right). \end{aligned}$$

Bizonyítás. Az 5.2.2. Lemma és az 5.2.7. Állítás alapján λ -majdnem minden $t \in [0, T]$ esetén

$$\begin{aligned} (\hat{\beta}(t))^\bullet &= \frac{B(t)}{\sigma(S(t))^\bullet} \mathbb{E}_0\left(D_t^{\mathbf{W}_0}\left(\frac{V^{\hat{\pi}}(T)}{B(T)}\right) \mid \mathcal{F}_t^0\right) = \\ &= \frac{B(T)(V^{\hat{\pi}}(t))^\bullet}{(S(t))^\bullet} - \frac{B(t)M_{0,t}^\bullet}{(S(t))^\bullet} \mathbb{P}_0\left([M_{0,t} \geq M_{t,T}] \cap [S(T) + \zeta H_0(T) < M_{0,t}] \mid \mathcal{F}_t^0\right) + \\ &\quad + \left(1 + \frac{\theta}{\sigma}\right) \zeta \mathbb{E}_0\left(H_0(T)^\bullet \chi_{[M_{0,T} \geq S(T) + \zeta H_0(T)]}^\bullet \mid \mathcal{F}_t^0\right), \end{aligned}$$

ahol kihasználtuk, hogy $\left(\frac{V^{\hat{\pi}}(t)}{B(t)}, \mathcal{F}_t^0\right)_{t \in [0, T]}$ martingál a \mathbb{P}_0 mérték szerint. \blacksquare

5.3. Összefoglalás, kitekintés

A dolgozat célja a Malliavin-kalkulus elméletének részletes bemutatása – kezdve a legáltalánosabb nézőponttal, egyre speciálisabb eseteket tekintve –, és egy aktuális pénzügyi alkalmazás tárgyalása volt. Az elmélet további felhasználásait mutatja be [10] 6. fejezete, illetve [13] 5. fejezete; ezek között megtalálható bizonyos opciók érzékenységvizsgálata, a bennfentes kereskedés modellezése, valamint az általánosított Clark – Ocone-formula bizonyítása, ennek segítségével pedig adott kifizetésfüggvényhez tartozó önfinanszírozó replikáló portfólió felírása.

Hivatkozások

- [1] BILLINGSLEY, P., *Probability and Measure*, John Wiley & Sons, 1986.
- [2] DIESTEL, J. – UHL, J.J., *Vector Measures*, American Mathematical Society, 1977.
- [3] FRYSZKOWSKI, ANDREJ, *Fixed Point Theory for Decomposable Sets*, Springer Science & Business Media, 2005.
- [4] KARATZAS, I. – SHREVE, S. E., *Brownian Motion and Stochastic Calculus*, Springer-Verlag 1991.
- [5] KRISTÓF JÁNOS, *A matematikai analízis elemei I.*, elektronikus jegyzet, 2015.
- [6] KRISTÓF JÁNOS, *A matematikai analízis elemei II.*, elektronikus jegyzet, 2015.
- [7] KRISTÓF JÁNOS, *A matematikai analízis elemei III.*, elektronikus jegyzet, 2015.
- [8] KRISTÓF JÁNOS, *A matematikai analízis elemei IV.*, elektronikus jegyzet, 2015.
- [9] KRISTÓF JÁNOS, *A matematikai analízis elemei V.*, elektronikus jegyzet, 2015.
- [10] NUALART, DAVID, *The Malliavin Calculus and Related Topics*, Springer-Verlag, 2006.
- [11] NYGREN, L. M. – LAKNER, P. *Partial Hedging Using Malliavin Calculus*, Journal of Mathematical Finance, 2012/2, 203-213
- [12] ØKSENDAL, B., *Stochastic Differential Equations*, Springer-Verlag, 2003.
- [13] ØKSENDAL, B., *An Introduction to Malliavin Calculus with Applications to Economics*, elektronikus jegyzet, 1997.
- [14] PROKAJ VILMOS, *Malliavin calculus*, elektronikus jegyzet, 2016.
- [15] PROKAJ VILMOS, *Sztochasztikus analízis*, előadásjegyzet, 2015.